

veto

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Economische denktank in opspraak

VIVES te Vlaams?

“Weinig wetenschappelijk en partijdig”. Niet iedereen aan de Leuvense economiefaculteit is even gelukkig met de recente komst van het Vlaams Instituut voor Economie en Samenleving (VIVES), een denktank die onderzoek voert naar de economische ontwikkeling van regio's als Vlaanderen. “De K.U.Leuven heeft haar naam verkocht.”

MAARTEN GOETHALS |

Initiatiefnemer en toenmalig decaan Joep Konings blijft ‘zijn’ project steunen en vindt de kritieken onterecht. “Door het samenbrengen van mensen die aan één thema werken, doen we aan schaalvergroting en versterken we het onderzoek.”

CD&V

Volgens haar website is VIVES “een onafhankelijke denktank die via fundamenteel en toegepast onderzoek wil bijdragen tot het maatschappelijke debat inzake de economische en maatschappelijke ontwikkeling van regio's, in het bijzonder van Vlaanderen”.

Sommigen aan de faculteit zien het centrum als een “Vlaamse politieke lobbygroep”. En dat heeft zijn redenen, zegt menigeen. “Niemand bleek op de hoogte van de plannen. Het is allemaal zeer snel gegaan. Toen VIVES begin september voor de eerste keer ter sprake kwam op de faculteitsraad, bleken de uitnodigingen voor de officiële voorstelling al opgestuurd,” klinkt het. Ergens anders luidt het dat “het allemaal vrij geheim gebeurd is.”

Vooreerst weten weinigen waar het geld van VIVES vandaan komt. De geldschieters zijn onbekend. Ook op de Academische Raad is er nooit duidelijkheid ge-

schapen over de financieringsbronnen, terwijl minstens één decaan daar expliciet om vroeg. Onder de decanen is er wel de stilzwijgende afspraak om elkanders projecten niet te dwarsbomen.

Daarnaast stellen sommigen vragen bij de samenstelling van de wetenschappelijke equipe, en hoe die tot stand is gekomen. Ze vermoeden een politieke agenda. “Iedereen die er werkzaam is, is ten persoonlijk titel aangesteld,” beweert een bron. “Binnen de huidige fractie is er geen tegenstem op wetenschappelijke gebied. Waarom zijn er bijvoorbeeld geen Franstalige profen opgenomen? Waarom is het geen echt interfacultair instituut geworden met wetenschappers die, in tegenstelling tot Bart Maddens, Dirk Heremans en Koen Algoed (gewezen hoofd van de CD&V-studiedienst, red.), een minder uitgesproken mening hebben over Vlaanderen?”

Tot slot begrijpen enkele economen niet waarom VIVES een aparte denktank moest zijn los van andere centra, zoals het Centrum voor Economische Studiën, dat ongeveer hetzelfde onderzoeksdoelmeint bestreikt.

Wanneer VIVES eind september officieel werd voorgesteld aan het grote publiek vielen voor sommigen naar eigen zeggen de puzzel-

“Tommeke, Tommeke, Tommeke”

Afgelopen woensdag vond op de Vismarkt de eerste Studentenfietrace plaats. Een sportief verslag op p.5

stukjes in elkaar. Naast de onverwachte aanwezigheid van Vlaams Belangvoorzitter, Bruno Valkeniers, bleek ook Remi Vermeiren, voorzitter van de vzw PRO VIVES, van de partij. De ex-KBC topman staat gekend voor zijn Vlaamse overtuiging en is voorzitter van de Vlaamse denktank In de Warande.

“Vlaanderen lijkt zijn eigen gelijk te kopen.” En dat ‘gelijk’ kost 1.500.000 euro of 300.000 euro per jaar aan personeelsmiddelen voor een periode van vijf jaar. “Geld is niet altijd goed. Je moet er geweldig goed mee opletten. De K.U.Leuven heeft haar naam verkocht, en dan nog voor zo weinig

geld,” zegt een vooraanstaande professor schamper.

Toen Veto toenmalig decaan Joep Konings opbelde, klonk hij enigszins verbaasd. “Ik heb dit dossier in alle openheid behandeld op de faculteitsraad en het faculteitsbestuur. Vorig jaar werd ik gecontacteerd door Remi Vermeiren met de vraag of we geen denktank konden beginnen die Vlaamse economische vraagstukken behandelde in een federale context. We kwamen tot het inzicht dat zo iets beter georganiseerd wordt aan een universiteit.”

EIGEN IDENTITEIT

“VIVES is een apart centrum ge-

worden omdat we een eigen identiteit willen,” aldus de bezieler. “Dat is ook wat de financierders wilden. Bovendien waren er ook praktische besommingen mee gemoeid, zoals plaatsgebrek aan de faculteit.”

Een “onterechte bekommernis” noemt Koning de kritiek op VIVES als zijnde te Vlaams. “In de beheersovereenkomst die we hebben ondertekend, verbinden we ons niet tot resultaatsverbintenissen. We zijn onze geldschieters niets verschuldigd. En ja, het kan zijn dat we onderzoeken publiceren die ze niet plezant zullen vinden.”

Op de vraag of hij wilt vertellen wie VIVES geld toesteekt buiten Remi Vermeiren en enkele ‘Vlaamse industriëlen’, antwoordt hij: “Bedrijven, organisaties en mensen die losse bedragen hebben gestort, gaande van 500 euro tot 50.000 euro. Er is altijd volledige inzage geweest op dat vlak.” Maar namen geven doet hij niet. “Het is niet onlogisch dat we een bepaalde discretie aan de dag brengen wat onze fundraisingstrategie betreft. Ik kan je wel verzekeren dat het geen geld is van In de Warande en het Vlaams Belang. De middelen die we nu gebruiken, zijn een vorm van seed-money, startkapitaal. Bedoeling is om andere middelen binnen te halen, zoals van de Vlaamse overheid of Europa.”

Waterpoloteam K.U.Leuven drijft boven

Op 5 maart konden de Vlaamse studenten zich sportief bewijzen op het GVSK, het Groot Vlaams Studenten Kampioenschap. Het kampioenenbal werd ditmaal georganiseerd door de Universiteit Antwerpen. Disciplines als hockey, futsal, voetbal, handbal, rugby, korfbal en waterpolo passeerden de revue en zowel de dames als de heren konden zich op het veld uitleven. De K.U.Leuven voerde met 12 teams het grootst aantal ploegen ten tonele. Onder andere

de volleybalvrouwen werden Vlaamse kampioenen en ook de mannen in het waterpolo kaapten de hoofdprijs weg.

De waterpoloboy's gooiden hoge ogen op het toernooi. Ze wonnen alle wedstrijden en veroverden op overtuigende wijze de titel. De Hogeschool Gent, de Gentse Universiteit, de Arteveldehogeschool en de VUB moesten er allemaal aan geloven.

Stan Merlevede, sterspeler bij de Leuvense ploeg, getuigt: “We

hadden dit jaar echt een fantastische ploeg. We waren veel beter dan vorig jaar, toen we derde werden. Op het eind, in onze partij tegen de VUB sloop er wel wat nonchalance in ons spel. Gelukkig konden we het nog rechtzetten.” Nochtans kwam het succes van de mannen niet meteen verwacht. Stan stelt: “We hadden nooit eerder samen getraind, het was de eerste keer dat we samen speelden.”

Er kondigt zich nu een mooi vervolg voor hen aan. Op 1 april mogen de jongens deelnemen, sa-

men met de VUB, aan het Belgisch kampioenschap. “Voorlopig weten we nog niet wie onze Waalse tegenstanders zullen zijn,” zo zegt Stan.

Of er bij winst op dat Belgisch kampioenschap nog een toekomst is voor de ploeg, is onzeker. “Vroeger was er nog een Europees kampioenschap, maar we weten niet of de K.U.Leuven bereid zou zijn om een financiële inspanning te leveren om ons te laten deelnemen aan dat kampioenschap”, aldus Stan.

(JD)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto trakteert:

3 duotickets

DADA life

5 tickets kringtoneel

naar keuze

Actief Linkse Studenten

“Als de democratie in chaos ineens stuikt, hoop ik dat er een ijzeren fascistische hand orde op zaken stelt”. Dit is een citaat van de Haseltse NSV-praeses uit 2006. Laat er geen twijfel over bestaan dat de NSV (Nationalistische Studenten Vereniging) een fascistische groepering is, en dat blijkt uit wel meer dan uit bovenstaand citaat. Bovendien zijn de banden met het Vlaams Belang nauw, en komt het gros van de VB-kopstukken uit het NSV; ex-leden zijn o.a. Bruno Valkeniers, Frank Vanhecke en (surprise!) Philip Dewinter. Elk jaar organiseert het NSV een betoging in een studentenstad, waarbij ze het geweld niet schuwt. Samen met de mee betogende groupuscules zoals Blood&Honor, N-SA etc. zorgen ze ervoor dat geen enkele migrant, holebi of anti-fascist zich nog veilig kan voelen. Zo werd bij een vorige betoging het appartement van een iemand die antifascistisch logans riep kort en klein geslagen. En dit jaar is Leuven aan de beurt, onder dehypocriete slogan “Vlaams, sociaal en nationaal” (het omdraaien van de laatste twee woorden geeft misschien een cor-

recter beeld). Want over welk Vlaanderen hebben ze het? Ze zijn tegen migranten, tegen Walen, maar ook tegen Vlaamse arbeiders en hun studerende kinderen. Ze staan voor privatiseringen van openbare diensten en onderwijs (deze houden volgens hun enkel het “sociale profitaat” in stand), en voor en verdeel-en heers politiek die arbeiders en jongeren moet verzwakken om deze sociale afbraak door te voeren. Is dat sociaal? Onder “nationaal” verstaan ze het solidarisme, het economische systeem achter het fascisme: wat goed is voor het bedrijf, is goed voor de arbeiders van dat bedrijf. Lees: lagere lonen, weg met vakbonden en sociale bescherming. En dit uiteraard gekoppeld aan een superioriteitsgevoel dat uitmondt in plat racisme en ethisch conservatisme.

Wat is dan de voedingsbodem voor de electorale groei van extreem-rechts, als hun ideologie zovelen benadeeld? Een groot passief ongenoegen in de samenleving, gevoed door jarenlang neoliberal beleid en sociale afbraak van de traditionele partijen, ook

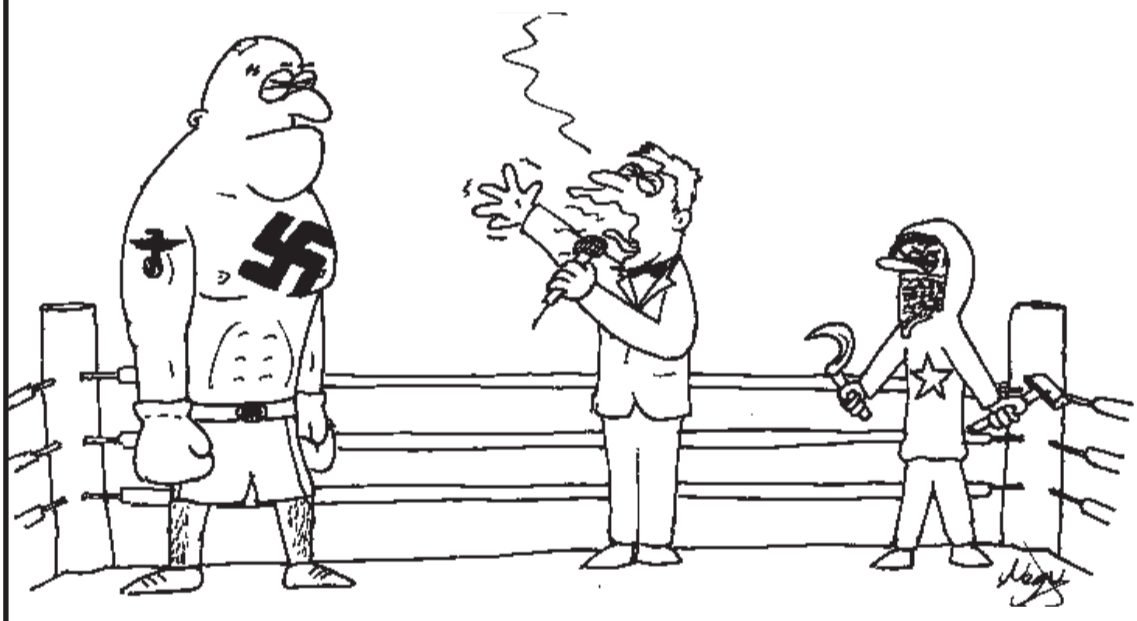
deze van “links”. Dit ongenoegen wordt bovendien nog vergroot door de pogingen van de regering om de economische crisis af te schuiven op de belastingbetaler, en de vergrotende jobcompetitie kan leiden tot een opflakking van racisme. Het gedroomde scenario voor extreem-rechts, dat zich als antiestablishmentpartij profileert en de proteststemmen incasseert.

Hoe kan je extreem-rechts dan bestrijden? Door de uitbouw van een degelijk alternatief ter linkerzijde, met echte, sociale oplossingen voor socio-economische problemen (oplossingen die extreem-rechts duidelijk niet biedt). Maar ook door groepen als het NSV de kans niet te laten om zonder antwoord de Leuvense straten te domineren in een haatmars. Een massale, geweldloze tegenbetoging kan hun zelfvertrouwen breken en duidelijk stellen dat de fascistische slechts een kleine minderheid zijn.

IRINA PAPADIMITRIOU,
VOORZITTER VAN ACTIEF LINKSE
STUDENTEN

Goedkoper alternatief voor NSV betoging en tegenbetoging

LET'S GET READY TO RUMBLE

Europa tegen de lamp

In 2012 gaat het licht uit. Niet alleen verzekeren sommige bronnen ons dat in dat jaar de wereld vergaat, zelfs indien die voorspelling al te voorbarig zou blijken te zijn, gaat het licht uit. Immers, vanaf 2012 is het gebruik van gloeilampen in de Europese Unie voor eens en altijd *verboden*.

Je leest het goed. De nieuwste stap in het tegengaan van spijtige fenomenen als het finaal overstromen van Nederland, de teloorgang van gletsjers allerhande en orkanen van het kaliber van Katrina is een Europees verbod op het gebruik van gloeilampen. Deze duivelse tuigen, beste lezer, hebben immers de onsympathieke eigenschap meer dan 90 procent van de door hen verbruikte energie niet te gebruiken voor licht — toch nog steeds de *core business* van menige gloeilamp — maar wel voor warmte. Het moge duidelijk zijn dat het blijvende succes van deze energieverlindende ondingen *hot stuff* is voor onze Europese gezagsdragers. Zeker nu de polen smelten. Als alternatief wordt ons de spaarlamp door de strot geramd. Het is dat potentieel gevaarlijke — want met kwik gevulde — apparaat, of kaarsen branden. Ook wel zo gezellig. Om te bewijzen dat het menens is, worden de grootste boosdoeners, gloeilampen van 100 watt, dit jaar al uit de rekken gehaald.

FUSS

Intussen vraag je je zich waarschijnlijk af, waarom schrijver dezes dienaangaande zoveel fuss meent te moeten maken. Wel om de volgende reden: de enige mij bekende uitvinding die iets nuttigs doet met de overvloedige warmte die een gloeilamp uitstoot, is samen met diezelfde gloeilamp ten dode opgeschreven. Ik heb het over de lavalamp. Gebaseerd op een patent uit de Tweede Wereldoorlog, benut de lavalamp de warmte van een gloeilampje van 30 watt om de blubber in het glazen reservoir aan het blubberen te krijgen, waardoor het bekende schouwspel van stijgende en dalende bellen een aanvang neemt.

Ik heb het over *mijn* lavalamp, die in mijn studeervertrek

de sfeerverlichting voor haar rekening neemt. Wel zo gezellig, *An Inconvenient Truth* kijken bij het schijnsel ervan. Vanaf 2012 is dat dus gedaan. Immers, een spaarlamp is zodanig energie-efficiënt dat er te weinig warmte vrijkomt om de hierboven geschetste feestelijke tafereel mogelijk te maken. Veel lamp, weinig lava. Weer een mooi stuk niet-recyclebaar elektrisch afval. Misschien als alternatief de kerstboom maar 'n heel jaar laten staan.

IJSBLOKJE

Ach, ik begrijp best dat we allemaal ons ijsblokjes moeten bijdragen. Ik ben solidair met de pingüin, de ijsbeer en de eskimo. Maar nu gaan ze te ver. Dit onzinnige besluit van de grote lichten uit Brussel en Straatsburg is een mooi staaltje van het soort geïnstitutionaliseerde huisvredebreuk waar de Europese administratie in uitblinkt. Nee maar, ik zal me een ecologisch lesje laten spellen door een administratie waarvan de leden zich bij voorkeur per privéjet verplaatsen, of per limousine, om van hun maandelijke verhuis van Brussel naar Straatsburg (en terug) nog te zwijgen. De gloeilamp moet eraan. De gloeilamp gaat eraan. Niets aan te doen.

Benieuwd hoe men het nieuwe verbod zal controleren, trouwens. Komen gespecialiseerde patrouilles thuis aankloppen met een huiszoekingsbevel? Wordt mijn lavalamp in beslag genomen? Worden clandestiene nostalgiekers zoals schrijver dezes in de toekomst gearresteerd voor misdaden tegen de menselijkheid? Een Unie die zich zo graag op haar Verlichte principes laat voorstaan, zou beter moeten weten dan zich met dit soort onzinnige besluiten bezig te houden.

(ML) |

De schrijver van dit opiniestuk woont tweehoog en heeft een zwembrevet. Veto is daarom niet gebonden aan bovenstaande mening.

Diversiteit geen prioriteit?

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie belijdt sinds enkele jaren een geloof in diversiteit. Vorig jaar onderschreef Loko het diversiteitscharter van VVS, de Vlaamse studentenkoepel. Dat bestempelt diversiteit als meerwaarde en verrijking. Diversiteitsbeleid wordt door Loko slechts lippen dienst bewezen. In het echte politieke bedrijf noemen de Loko-vertegenwoordigers “diversiteit geen prioriteit”.

Die uitspraak deed de Loko-ondervoorzitter op de ronde tafel van VVS. Die ronde tafel moet het schisma in de studentenbeweging oplossen. Twee jaar geleden stapte Loko immers op. Afgelopen de-

cember volgden uiteindelijk ook de studentenraden van de Leuvense associatie. De Ronde Tafel moet nu de studentenkoepel heruitvinden. Studentenraden van hogescholen en universiteiten, opgestapt of niet, iedereen was welkom.

Dat draait in de praktijk echter wel even anders uit. Ondanks aandringen bleek het overlegplatform van allochtone en multiculturele studentenverenigingen, nochtans opgezet vanuit VVS zelf, niet Welkom. Een van de volgende vergaderingen zal de ronde tafel zich buigen over de toekomst van het platform van allochtone studenten binnen VVS, zonder de betrokkenen daar zelf over te horen, laat staan om hen mee te laten praten. Dat belooft alvast voor de legitimiteit van het nieuwe VVS.

Kansengroepen zijn vaak on-

dervertegenwoordigd in de studentenvertegenwoordiging zelf. Een blik op Loko en de daar verloren gelopen eenzame alibi-ali, leert dat dit ook in Leuven een trieste realiteit is. Nog geen jaar geleden beloofden de ondertekenaars van het diversiteitscharter daarom resoluut te gaan voor een inclusieve studentenkoepel waarin studenten uit kansengroepen evenwaardig en evenredig kunnen participeren. Een handtekening is echter snel gezet. De inkt is nog niet droog, of de belofte is alweer vergeten. De ronde tafel is immers geen gewone praatclub maar duidde afgelopen vrijdag ook een interimbestuur aan voor VVS. Geen democratische verkiezingen dus met mogelijkheid tot vragen stellen of recht op verdediging voor de kandidaten.

De enige allochtone student

die het had gewaagd zich kandidaat te stellen, werd snel van tafel geveegd met het argument dat ‘diversiteit geen prioriteit is’. Terwijl politieke partijen zich suf zoeken naar vrouwen en allochtone kandidaten om hun lijsten kleur te geven, zijn de mini-politici van de studentenbeweging te druk met zichzelf bezig om nog oog te hebben voor diversiteit.

Ook op eigen Leuvense terrein zijn de Loko-beloften betreffende diversiteit snel verdampt. Een jaar geleden onderschreef de Leuvense studentenraad nog dat een diversiteitsbeleid moet worden ontwikkeld en uitgevoerd in samenspraak met alle betrokkenen, niet in het minst met de doelgroepen zelf. Bij de workshop diversiteit die donderdag werd georganiseerd door Loko, werden de in Leuven actieve

allochtone studentenverenigingen echter op geen enkele manier betrokken.

Als de studentenbeweging zich moet heruitvinden dan geldt dat in de eerste plaats om nog beter te kunnen inspelen op de hoger onderwijsuitdagingen van de toekomst. En om eindelijk werk te maken van de beloofde tweede democratiseringsgolf. Een actieve en structurele betrokkenheid van allochtone studenten en studentenorganisaties zijn een absolute voorwaarde om dit te doen slagen.

WALID MOUSTAMANDI, RVB-LID
BIJ DE VLAAMSE VERENIGING
VAN STUDENTEN |

Kort Onderwijs |

OOK GENT KIEST RECTOR

Door alle aandacht die de K.U.Leuven opsloort, vergeten we wel eens dat ook aan de Universiteit Gent dit semester een rectorverkiezing plaatsvindt. Daar behoort de verkiezing heel wat minder pennen — van een echte strijd is er dan ook geen sprake.

Deze week werden de kandidaten bekendgemaakt. Paul Van Cauwenberge, die net als Vervenne vier jaar geleden werd verkozen tot rector, is de enige die getipt wordt om zichzelf op te volgen. Aan de UGent evalueert immers het hele kiescollege de eerste legislatuur van de *primus inter pares*.

Van Cauwenberge krijgt vrij onverwachts maar *pro forma* toch nog een tegenkandidaat: Marc Cogen, hoogleraar internationaal publiekrecht. Cogen verklaart “enkel lof te hebben” voor het beleid van de huidige rector en bindt dus niet echt de strijd aan met Van Cauwenberge. Hij wil vooral enkele thema's universiteitsbreed meer ingang doen vinden. Gezien zijn specialisatie mag het niet verbazen dat Cogens voornamelijk op de internationale uitstraling van de UGent wenst in te zetten, slechts één van de gebieden waarin Gent het moet afleggen tegen Leuven. Van Cauwenberges tegenkandidaat legt alle bescheidenheid af: “Het moet de ambitie van de UGent zijn om een tweede Harvard te worden. De lat kan niet hoog genoeg liggen, internationalisering is dé prioriteit.”

De rector-quasi-elect blijft er rustig onder. Hij juicht een verkiezing die niet al te sterk lijkt op een Sovjet-gebeuren zelfs toe. “Dat

maakt de debatten in de aanloop naar de verkiezingen boeiender,” laat hij aan *De Standaard* weten. “Bij ons moet de rector ook twee derde van de stemmen halen om verkozen te zijn. Als er te veel kandidaten zouden zijn en de verkiezingsstrijd is heftig, dan zou het moeilijk kunnen zijn om die tweederdemeerderheid te halen.”

De Gentse rectorverkiezing verloopt een stuk sneller dan die van de K.U.Leuven: op 24 maart zal de winnaar naar alle waarschijnlijkheid al bekend zijn.

JOBINFODAG K.U.LEUVEN VOELT DE CRISIS

Aan het Sportkot, in het gebouw De Naeyer, ging vorige week de jaarlijkse Jobinfodag van de K.U.Leuven plaats, waar bedrijven en organisaties hun vacatures bundelen en voorstellen aan laatstjaarsstudenten.

Dit jaar zegden echter heel wat bedrijven te elfder ure af door een gebrek aan vacatures. In *De Morgen* verklaart organisator Jan Herpelinck dat vooral overheidsbedrijven hun opwacht maakten. Ironisch genoeg was *De Post* prominent aanwezig, terwijl een groot deel van haar werknemers diezelfde week het werk neerlegde.

De jobbeurs herbergde dan wel een pak minder vacatures, het aantal bezoekende studenten lag erg hoog. Ook daagden er meer studenten op uit opleidingen die door de bank genomen een vrij grote garantie bieden op een job: bio- en andere ingenieurs en informatici, bijvoorbeeld.

(SH) |

Leuvense studenten steunen sans-papiers

“Verantwoordelijkheid nemen inzake criteria”

Rector Marc Vervenne sprak twee weken geleden zijn steun uit voor de sans-papiers en gaat bekijken wat concreet mogelijk is aan de K.U.Leuven. Afgelopen vrijdag bekeek de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) de situatie en concludeerde dat duidelijke regularisatiecriteria nodig zijn.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Het lijkt er op dat de steun voor mensen zonder papieren in een stroomversnelling raakt. Nadat de rector zich over de kwestie uitsprak, stuurden de week daarop de bestuurders van alle Vlaamse universiteiten, verenigd via de VLIR, gezamenlijk een boodschap naar de regering met de vraag om de situatie van de sans-papiers te bekijken.

In het regeerakkoord is vastgelegd dat er gekeken zal worden naar de verschillende criteria om tot een oplossing te komen. Maar totnogtoe werd er geen beslissing genomen.

LOUVAIN-LA-NEUVE

In Brussel zijn er al langer acties bezig, en krijgen de sans-papiers langs alle kanten steun. Daarom vroeg de Assemblée Générale de Louvain zich af of ook in Vlaanderen steun gevonden zou kunnen worden. Zij kwam afgelopen vrijdag dan ook naar de Algemene Vergadering van LOKO af om te vragen hoe de Leuvense studenten over de kwestie denken.

De Leuvense studenten luister-

den aandachtig en besloten zich solidair verklaren met de mensen die in ons land verblijven zonder papieren. In een communiqué pleiten zij ervoor “dat zo snel mogelijk een oplossing gezocht wordt voor de situatie waarin deze mensen verblijven, omdat ze langer duurt dan aanvaardbaar is en dat ze de grenzen van de menselijkheid overschrijdt.” Met aandrang vragen de studenten dan ook dat “de regering en het parlement zo spoeding mogelijk hun verantwoordelijkheid nemen door duidelijke regularisatiecriteria te formuleren.”

Expliciet pleit zij niet voor een algemene regularisatie, maar voor een duidelijke regelgeving die sans-papiers niet in het ongewisse laat.

Arne Smeets, voorzitter van LOKO, vindt de beslissing persoonlijk een goede zaak. Als voorzitter meent hij dat studenten de plicht hebben na te denken over bepaalde maatschappelijke kwesties: “Dat hebben we in het verleden wellicht iets te weinig gedaan. LOKO mag statutair geen politieke standpunten innemen, maar we mogen toch ook geen schrik hebben om

maatschappelijke standpunten in te nemen, ook al worden ze in de politiek besproken.

STEUNCOMITÉ

Andere studenten bleven intussen ook niet stilzitten. Vertegenwoordigers van verschillende sociale organisaties en een aantal studentenbewegingen kwamen tijdens de afgelopen week samen om te bekijken wie welke inbreng zou kunnen hebben. Zo wordt er onder andere gesproken om een koepel op te richten waarin verschillende partijen, met inbegrip van gemotiveerde Leuvense studenten in terecht kunnen om — als het tot een ‘bezetting’ van een K.U.Leuvengebouw komt — meteen logistieke steun te verschaffen.

Pol Van Camp, die nauw betrokken is bij verschillende bezettingen en die in het verleden ook al mee in hongerstaking ging, pleit er duidelijk voor om de sans-papiers te ondersteunen: “Het is hun strijd, wij moeten zien waar we kunnen helpen, maar het is uiteindelijk voor hen dat we het doen.”

De samengekomen studenten en vrijwilligers hebben nu dinsdag een afspraak met de rector, waarin deze laatste officieel mee naar afspraken wil kijken waar en wanneer er eventueel sans-papiers onderdak zouden kunnen krijgen aan de Leuvense universiteit.

André Oosterlinck: “Leuven kan niet in alles uitblinken”	4
Bart Kerremans: “Ik kijk graag naar Friends	7
Bony King of Nowhere: “in een Vlaams bos staan ontroert me”	13
Michel Wuyts: “Er is een gat in mijn commentaarstoel”	16

Heibel bij Huisartsen

Rekrutering nieuwe huisartsen in het gedrang

Dat prins Filip nooit “Ik wil huisarts worden” gedacht heeft, lijkt vanzelfsprekend. Dat steeds meer geneeskundestudenten diezelfde gedachte links laten liggen, is daarentegen veel minder selbstverständlich, maar daarom niet onproblematisch. Afgelopen maand kwam de studieuur voor huisartsen in het gedrang — ze zou namelijk verlengd worden. Nu blijkt dat ook de huisartsen in opleiding (HAIO) met een aantal problemen kampen. Bernard Himpens, decaan van de faculteit Geneeskunde van de K.U.Leuven, vreest voor de rekrutering van toekomstige huisartsstudenten.

JEROEN DEBLAERE & IDE SMETS |

Het grote probleem voor HAIO's — een term die specifiek slaat op studenten die in de opleiding huisarts-geneeskunde stage lopen bij een huisarts — is het statuut dat zij bekleden. Stijn Geysenbergh, studentenvertegenwoordiger bij de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) verduidelijkt het probleem. “Tot op heden is het statuut van een HAIO dat van een zelfstandige; met alle nadelen, maar zonder de voordelen. In dat statuut verdient een huisarts in opleiding slechts 800 à 900 euro netto doordat hij een grote bijdrage aan het RSZ moet betalen.” Vanaf het academiejaar 2007-2008 werd het brutoloon wel fors verhoogd, waardoor het nettoloon nu ongeveer 1100 euro bedraagt. Daarnaast is het sociale vangnet van het zelfstandigenstatuut haast onbestaand.

Zo is er voor zwangere studentes tot op heden geen zwangerschapsverlof of moederschapsvergoeding voorzien. Een ander bezwaar dat geopperd wordt, is dat een groot deel van de stage afhangt van de willekeur van de stagebegeleider. Dat resulteert soms in grote verschillen tussen verschillende stageplaatsen. Sommige HAIO's moeten daardoor veel harder werken dan anderen, wat sommigen onrechtvaardig vinden.

“Er ligt echter wel al enkele jaren een alternatief op tafel,” zo stelt Geysenbergh. Een zogenaamd *Sui generis* statuut. Dat is een statuut dat bij de andere specialisaties al langer bestaat. Het komt erop neer dat niet langer de stagemester, maar een centrale vzw de broodheer van de student zou worden. Zo zou de student veel minder RSZ moeten betalen — een schamele 4,7 procent — en bijgevolg een hoger

nettoloon — schommelend rond 1500 euro — cashen. In die nieuwe constructie is er ook plaats voor sociale hulpmiddelen. Het *Sui generis* statuut voorziet in een regeling voor kersverse moeders en bij ziekte kan de student genieten van een vervangingsinkomen. Teneinde de willekeur van stagemesters in te dijken worden ook de werkomstandigheden door de vzw bepaald.

NADEEL

Het grote nadeel van dat nieuwe statuut is de situatie waarin de stagemester dan verzeild raakt. Deze krijgt, in tegenstelling tot vroeger, geen opleidingsvergoeding en kan — mocht de student niet voldoende contacten verzamelen — misschien zelfs een financieel nadeel ondervinden. Himpens erkent het probleem: “Ik sta zeker niet weigerachtig tegenover een hogere opleidingsvergoeding. We verwachten immers van een stagemester dat hij voldoende energie en tijd stopt in de opleiding van de HAIO.”

Het lijkt op het eerste gezicht een raadsel waarom het *Sui generis* statuut, dat ondanks het nadeel voor de stagemesters zoveel lekkers belooft, dan nog steeds niet is ingevoerd. Op de vergadering van de Medicomut — dat is het overlegor-

gaan binnen het Rijksinstituut voor ziekte en invaliditeitsverzekering (RIZIV) waar het voorstel ter debat ligt en waar onder andere artsenvakbonden als de Belgische vereniging van artsensyndicaten (BVAS) in zetelen — moet op 16 maart een oordeel uitgesproken worden. Binnen dat debat lijkt vooral de BVAS dwars te liggen. Stijn Geysenbergh hekelt de non-communicatie van de BVAS: “Al verschillende keren hebben we geprobeerd contact op te nemen, maar dat is telkens mislukt. Het is op zijn minst vreemd te noemen dat een vakbond geen contact opneemt met haar achterban. HAIO's moeten als arts ook verdedigd worden.”

Het is inderdaad vreemd dat Geysenbergh niet op de hoogte is van de bezwaren van de BVAS. Marc Moens, ondervoorzitter van de vereniging, licht hun standpunt toe. Met betrekking tot het *Sui generis* statuut heeft de BVAS vooral een probleem met de monopoliepositie van de centrale vzw. “Wij vinden dat ook de BVAS of het RIZIV als vzw in aanmerking moeten kunnen komen om de betaling en ondersteuning van HAIO's te organiseren. Op die manier kunnen huisartsen in opleiding kiezen tussen verschillende vzw's.”

Het lijkt er overigens sterk op

dat de BVAS zich niet wil laten wegdrummen door de vzw ICHO, het interuniversitair centrum voor huisartsenopleiding van Jan de Maeseneer, die nu de organisatie op zich zou nemen. Er speelt al langer een oorlog tussen de Maeseneer en de BVAS. Moens vindt het onaanvaardbaar dat de organisatie van de ondersteuning van de HAIO's door het ICHO gemonopoliseerd wordt, omdat de Maeseneer volgens Moens bekend staat als een academisch denker die de voeling met de praktijk heeft verloren. Bovendien speelt ook de politieke en ideologische achtergrond een rol in dit debat. De Maeseneer heeft een uitgesproken linkse signatuur en Marc Moens meent dat hij bijgevolg niet de ideologie van de gemiddelde huisarts weerspiegelt.

Ondertussen luidt Himpens de alarmbel. “Ik vrees voor zware problemen voor de toekomstige rekrutering van de studenten huisarts-geneeskunde. De geruchten over het feit dat de opleiding binnenkort tien jaar zou duren en niet negen jaar betekenden een zware kaakslag voor de opleiding. Daarboven is het *Sui generis* statuut wel uitgetekend, maar nog niet van kracht. Deze onzekerheid rond de opleiding komt de rekrutering niet ten goede.”

Bijna twintig jaar Bloedserieus

Drempel verlagen, bloedgevers verhogen

Bloedserieus organiseert van maandag 9 maart tot donderdag 12 maart bloedinzamelingen in de Universiteitshallen en het Gymnasium aan het Sportkot. "En de sponsoringzakjes voor deze editie zijn écht erg goed gevuld," verzekert een van de organisatoren.

AN MOERENHOUT |

Omdat het Rode Kruis met een nijpend bloedtekort en een gebrek aan regelmatige bloeddonoren kampt, organiseren de studenten van de faculteit Bio-Ingenieur (LBK) en de studenten van de faculteit Geneeskunde en Bio-Medische Wetenschappen (Medica) twee keer per jaar Bloedserieus. Met Bloedserieus wordt er een poging gedaan om de ondervertegenwoordiging van de jongeren onder de bloedgevers weg te werken. Jongeren zijn immers niet alleen

erg geschikte donoren, ze zijn door de vele weekendongevallen ook de grootste afnemers van donorbloed.

BOOMBAL

Bloedserieus tracht de drempel om bloed te geven een week lang te verlagen door bloedinzamelingen te organiseren op voor studenten erg toegankelijke plaatsen, zoals de Universiteitshallen in de Naamsestraat en het Gymnasium aan het Sportkot in Heverlee, en door de studenten te verwennen met kleine attenties. "De sponsoringzakjes zijn erg goed gevuld," vertelt een

van de organisatoren Brecht de Tavernier. "De deelnemers zullen er cakejes van Dr. Oetker, hamburgers, Pringles chips, een aantal producten van Oxfam en Nestlé, en een magazine van Roularta in vinden. Een hele hoop dus."

Daarnaast ontvangen de studenten ook reducties op activiteiten die doorheen de week georganiseerd worden. Zo wordt er op donderdag twaalf maart een boombal georganiseerd aan de Universiteitshallen. De ingang is gratis voor bloedgevers. Niet-bloedgevers dienen er acht euro voor neer te tellen. Naast het boombal vindt er ook een cantus voor de studenten van LBK en Medica plaats, maar de plaatsen daarvoor zijn erg beperkt. "Hoewel er meer

activiteiten voor Bloedserieus in het eerste semester worden georganiseerd, daalt het aantal bloedgevers in het tweede semester normaal gezien niet," zegt Brecht. "Vorig jaar hebben er zich 2600 studenten aangemeld, zowel in het eerste als in het tweede semester. Het is een beetje afwachten, maar wij hopen dat deze editie even succesvol zal zijn als de vorige."

20 JAAR

Bloedserieus is na deze editie aan zijn twintigste jaargang toe en zal dat proberen vieren door een aantal grote acties op het getouw te zetten. "De bedoeling is om ons vanaf volgend jaar niet alleen te richten op studenten, maar op jongeren in het algemeen. Daarom zijn we nu met verschillende stu-

dentenraden van andere steden aan het overleggen om onze acties te coördineren," vertelt Brecht.

Op 9 en 10 maart kunnen studenten van twaalf uur 's middags tot acht uur 's avonds bloedgeven in de Universiteitshallen, en op 11 en 12 maart kan je terecht in het Gymnasium aan het Sportkot. Tijdens deze periode kan iedereen ook steeds bloed doneren in het Bloedtransfusiecentrum BTC aan Gasthuisberg, en dat van half negen 's ochtends tot acht uur 's avonds. Om wachttijden te verkleinen, kan iedereen zich vooraf online inschrijven op www.landbouwkring.be/bloedserieus/.

Links: Saloua Belahir, Rechts: Nadia Dala

'Omgaan met diversiteit' een aarzelend succes Al te bescheiden

"Ontdek de betekenis, de waarde en de valkuilen van de diversiteit," zo belooft de affiche van de studentenworkshop 'Omgaan met diversiteit'. Zo ver is het nooit gekomen, maar het blijkt alvast een prima appetizer te zijn voor meer van hetzelfde. Hetzelfde, maar dan beter.

PIETERJAN BONNE & SIMON HORSTEN |

Wij zijn positief ingestelde jongens – excuseer, we beginnen opnieuw. Wij zijn positief ingestelde jongens en meisjes, van gevarieerde seksuele geaardheid, geloofsovertuiging, fysieke gesteldheid en politieke of etnische kleur. We vinden dit initiatief van de K.U.Leuven, LOKO en OSR dan ook lovenswaardig. Het is bovendien meer dan nodig aan een instelling als de K.U.Leuven, die in Vlaanderen nog altijd aan de staart bengelt als het aankomt op participatie van allochtone studenten. "We kunnen niet in alles uitblinken," luidt Oosterlincks repliek daarop. Maar die heeft in dit verhaal gelukkig niets te vertellen.

DIALOOG

De gastvrouw van de workshop, Nadia Dala, is een bekende naam als het over culturele en etnische diversiteit gaat. Helaas is dat onvoldoende om een boeiend debat op gang te brengen. In de twee blokken van twee uur krijgt Dala nochtans een zeer divers publiek voor zich: geëngageerde studenten, een verdwaalde prof, studentenvertegenwoordigers en louter geïnteresseerden. De inschrijvingen tonen alvast de interesse van de Leuvense studentenpopulatie.

In de voormiddag zijn de niet al te assertief en kan Dala aan de

hand van enkele eenvoudige oefeningen haar materie doceren. De kern van haar betoog in een handvol woorden: we zijn ons te weinig bewust van diversiteit, er is veel ruimte voor verbetering en we hebben vooral nood aan dialoog.

"We zijn ons te weinig bewust van diversiteit, er is veel ruimte voor verbetering"

Big deal. Verschoning, maar dat lijkt verdacht veel op het intrappen van een open deur.

UITDAGEND

De namiddagssessie verloopt geanimeerder. De deelnemers hebben duidelijk zin in een stevig debat, ze nemen elke gelegenheid te baat om een discussie op te starten. Dat mag ook niet verbazen: mensen die zich aangetrokken voelen tot een diversiteitsworkshop zijn waarschijnlijk op een of andere manier al wel eerder bezig geweest rond diversiteit, of zijn alleszins geëngageerd genoeg om de uitgangspunten van de problematiek te kennen.

Nadia Dala heeft echter andere plannen en laat weinig ruimte tot discussie. Haar manier van spreken en methodische aanpak zouden

eerder aanslaan bij scholieren dan bij studenten; zeker bij mondige studenten die zich verwacht hebben aan een uitdagend discussieforum over een complexe kwestie. Aan de verwachtingen blijkt achteraf dan ook amper voldaan te zijn.

Dat neemt niet weg dat die verwachtingen er zijn, dat studenten bereid zijn om te werken en te discussiëren rond diversiteit. En laat dat nu net een achterliggende re-

den zijn om deze workshop te organiseren: de organisatoren zoeken meters en peters om allochtone studenten die pas nieuw zijn in het hoger onderwijs vlotter aansluiting te doen vinden. Wie dus geïnteresseerd is een bijdrage te leveren aan het diversiteitsbeleid van de K.U.Leuven, waarmee het tot nu toe nogal povertjes gesteld is, kan mailen naar Saloua.Belahir@dsv.kuleuven.be.

Als deze workshop een eerste test was om te zien of de Leuvense studenten betrokken willen zijn bij het diversiteitsbeleid, dan is het alleszins een succes. Hoog tijd om nu ook inhoudelijk enkele stappen vooruit te zetten.

www.kuleuven.be/diversiteit

Kort |

LOKO Alumno viert feest

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie LOKO heeft recentelijk een LOKO-alumni-vereniging opgericht. Al wie ooit actief was bij LOKO kan zich aansluiten. Er wordt op 20 maart alvast een groot reüniefest gegeven in feestzaal de Albatros. Meer informatie vind je alvast op: <http://alumni.loko.be>

Lezing van Ilan Pappé

Ilan Pappé geeft op 13 maart om 15u een lezing in het Arenberginstituut te Leuven. Ilan Pappé, geboren in Haifa

(Israël) in 1954, is professor voor Geschiedenis aan de Britse Universiteit van Exeter. Hij is geboren in Israël en was lector in de politieke wetenschappen aan de Universiteit van Haifa van 1984 tot 2007.

Hij schreef uitgebreid over de Nakbah 1948 en wordt beschouwd als een van Israël's 'nieuwe historici' die kritisch kijken naar de Zionistische verhalen en Israël's officiële geschiedenis.

Hij verdedigt het Palestijnse verhaal en analyseert de gebeurtenissen van de 1948 Oorlog. Met name onderschrijft hij de stelling dat de Palestijnen opzettelijk werden verdreven door Yishuv en later door de Israëlische strijdkrachten op basis van een plan dat reeds voor de oorlog werd opgesteld.

De Holebifoon zoekt vlotte chatters (v/m)

De Holebifoon zoekt vrijwilligers, en deze keer niet alleen telefonische wonderkinderen. Als je graag chat, thuis bent in de holebiwereld en goed kunt luisteren, dan is dit misschien iets voor jou. Natuurlijk doe je het niet voor de onkostenvergoeding,

de gratis Holebipas en het Zizo-abonnement. Dat is alleen maar meegenomen. Het is de potentiële hulpverlener in jou die zich eindelijk kan uitleven.

Dus: indien je tien uur per maand vrij bent en graag deel uitmaakt

van een enthousiast team, aarzel dan niet en contacteer ons via mail (jdeleeuw@holebifederatie.be) of bel gewoon: 09 223 69 29. De opleiding start midden maart.

Eerste Programmeerwedstrijd kent veel bijval “Vlaanderen heeft jullie nodig”

Een primeur in Vlaanderen, een initiatief van het departement Computerwetenschappen van de K.U.Leuven, met de steun van andere Vlaamse universiteiten en tal van technologiebedrijven: de Vlaamse Programmeerwedstrijd.

JURGEN D'OURS |

Het paringsgedrag van konijnen is genoegzaam bekend en waarschijnlijk doet ook de befaamde reeks van Fibonacci een belletje rinkelen. Het *reproductiesysteemvraagstuk* dat 129 jongeren tijdens de eerste Vlaamse Programmeerwedstrijd kregen voorgeschoteld, was echter van een iets andere orde: “Als n even is, dan gaan de konijnen in hongerstaking tot er nog maar de helft over is. Als n oneven is, dan kweken ze bij tot ze aangegroeid zijn tot $3n + 1$ konijnen. Dit proces herhaalt zich natuurlijk tot er nog maar 1 konijn over is.” Gevraagd: het grootst mogelijk aantal konijnen op een willekeurig ogenblik. “Antwoorden graag in Java, C++, Ruby, Prolog of Haskell.”

Ben je al aan het programmeren geslagen, dan was de Eerste Vlaamse Programmeerwedstrijd beslist iets voor jou: gedurende drie uur zoveel mogelijk juiste *inputs* en *outputs* afleveren. Deelnemers

moesten zich vooraf in teams van drie inschrijven — alle plaatsen waren bezet — en werden in twee categorieën opgedeeld: een eerste categorie met middelbare scholieren en eerste bachelorstudenten, een tweede categorie met ouderejaarsstudenten van hogescholen en universiteiten.

POSTBODE

De vragen die de deelnemers voorgeschoteld kregen, waren typisch schoolse vraagstukken, maar dan met een moeilijkheidsgraad die met $n + 1$ vermenigvuldigd was, waarbij n groter dan oneindig is. Naast het paringsgedrag van radioactieve konijnen, moesten de programmeurs ook een postronde opstellen voor de rebellerende Heverleese postbode, Pietje Rolog. Die had besloten om zijn postronde voortaan zo lang mogelijk te maken, in plaats van zo kort mogelijk. Zonder veel verdere informatie, moesten de deelnemers een volgorde van huisnummers produceren waarbij Pietje zo veel mogelijk af-

stand kon afleggen. Titel van deze vraag: ‘De slimme postbode’ — de konijnenvraag was trouwens ook van enige vorm van humor voorzien: “Om zich voort te planten moeten konijnen met twee zijn!”

Tijdens de prijsuitreiking zette Vlaams Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke het belang van wetenschappen en toegepaste wetenschappen in de verf: “Onze samenleving smeekt om mensen zoals jullie! We hebben meer studenten zoals jullie nodig.” Vandenbroucke merkte op dat Vlaanderen in Europees perspectief beter kan wat betreft het aantal hogeronderwijsdiploma’s in wiskunde, natuurwetenschappen en technologie: op 20% van de hoger onderwijsdiploma’s stond wiskunde, natuurwetenschappen of technologie vermeld, tegenover een Europees gemiddelde van 23%.

Wie won, bleek voor velen van ondergeschikt belang, hoewel onder de winnaars een prijzenpot van 2000 euro werd verdeeld. “Wij doen mee voor de fun,” steeg af en toe op uit wiskundig klinkende formules en strings. Strings van *Ruby* bijvoorbeeld.

Hongerstakers op de universiteit

“Onze vleugels zijn geknakt”

De Belgische universiteiten vinden dat er een oplossing moet komen voor het probleem rond de asielzoekers. Die verkeren in een onzekere situatie omtrent hun al dan niet legaal verblijf in ons land. Vooral voor vreemdelingen die al ettelijke jaren hier verblijven, is het onmenselijk om na een aanzienlijke periode teruggestuurd te worden.

ARNE VERHAEGEN & ERIC LAUREYS |

De ULB, VUB, UGent en UCL lieten goedschiks een bezetting van een deel van hun universiteitscampus plaatsvinden. Ook aan de K.U.Leuven denkt men er aan die toer op te gaan. In een vooruitziende bui trokken we naar de hongerstakende asielzoekers aan de Vrije Universiteit Brussel.

Wat je mening ook moge zijn over het Belgische asielbeleid, de confrontatie met de asielzoekers aan de VUB laat je niet koud. De circa 130 vluchtelingen zijn al meer dan twintig dagen in hongerstaking. Dat wil zeggen dat het gros van die mensen de voorbije drie weken geen grammetje voedsel tot zich heeft genomen. Water en thee vormen de volledige menukaart. Wanneer we ons licht opsteken bij Ali uit Marokko, heeft hij moeite om volledige zinnen te brouwen. “Niet eten doet pijn aan je lichaam,” stelt hij laconiek.

“De bezetting van een ondergrondse parkeergarage van de VUB gebeurde eerder onverwachts”, vertelt Piet Van de Velde, hoofdredacteur van de Brusselse studentenkrant *De Moeial*. Vanaf het eerste uur heeft hij nauw contact met de actievoerders. “Het LVSV (*Liberaal Vlaams Studentenverbond*, red.) organiseerde in december een debat over migratie. Zij hadden Annemie Turtelboom uitgenodigd, onze minister van migratie. Tijdens het debat stormden een aantal linkse groeperingen het lokaal binnen om tegen de politiek van Turtelboom te protesteren. Toen is het idee om illegale allochtonen aan de VUB onderdak te verschaffen concreet geworden.” Piet vertelt verder dat het bestuur van de universiteit de actie ondersteunt. “In het begin van de actie zaten de asielzoekers in een tochtgat van een ondergrondse garage. Om toch wat isolatie te voorzien, werden isomoplaten aangebracht. De combinatie met de gasvuurtjes was de ideale voorbereiding voor nog een

grotere humanitaire ramp. Gelukkig heeft de universiteit een andere parkeergarage ter beschikking gesteld, met betere isolatie en de nodige sanitaire voorzieningen.”

Wat opvalt, is de rust die in de parkeergarage heerst. Niets doet vermoeden dat hier al maanden 130 mensen samenleven. Ali verhaalt dat de meeste sans-papiers overdag slapen, en pas tegen de avond van hun matras afkomen: “Wat wil je ook? In deze garage is het dag en nacht licht. En normaal helpen de dagelijkse maaltijden bij het ijkken van je biologische klok, maar dat valt hier natuurlijk ook weg.” Zelf ziet hij er nog redelijk gezond uit. Volgens hem is dat maar schijn. De hongerstakers weten zeer goed dat hun gezondheid en leven gevaar lopen bij deze actie. “De dokters hebben ons verteld dat een tekort aan bepaalde vitamines in de hersenen kan leiden tot permanente beschadiging,” weet Ali.

Veto: *Begrijpt u de minister die een hongerstaking een chantagemiddel vindt?*

Ali: «Neen. Bij chantage probeer je iets te bekomen door andere mensen kwaad te doen. Wij doen enkel onszelf iets aan. Niemand heeft last van ons. Door onze radicale actie willen we enkel de aandacht vestigen op ons probleem. Een hongerstaking is zeer radicaal, dat weet ik. Maar we hopen dat de publieke opinie door de ernst van onze actie, ook de ernst van onze onzekere situatie gaat inzien.»

Veto: *Zou u er een probleem mee hebben terug naar Marokko te gaan?*

Ali: «Ongetwijfeld. Ik woon ondertussen al twintig jaar in België, zonder geldige papieren weliswaar. In al die jaren heb ik hier massa’s werk verzet, maar steeds in het zwart. Ik werk in de bouwsector. Op een dag viel er een voorwerp van de stelling boven mij op mijn hoofd. Ik heb er nog steeds een jaap van een hoofd-wond aan overgehouden. Mijn baas op de werf zei me echter zonder pardon de wacht aan. Geen ziekenhuis, geen uitkering. Niks. Terwijl ik wel een familie te onderhouden heb.»

Veto: *Wat vraagt u aan de studenten?*

Ali: «Wij vragen dat zij in onze plaats protesteren. Wij zijn als vogels die door hun gebroken vleugels niet meer kunnen vliegen. Daarom hebben we de hulp nodig van zoveel mogelijk studenten en professoren die wel een stem in het maatschappelijk debat hebben.»

Studentenfietsrace Vismarkt

“Ge moet zo met uw poep op en neer gaan”

Geen rechtgeaarde student denkt eraan zich voor transport doorheen Leuven een degelijke fiets aan te schaffen. Echte studenten rijden op een zoveelstehandse studentenfiets. Naast de ongelooflijke charme van zo’n stalen knol, wordt de kans op diefstal er een pak kleiner door. Aan deze traditie bracht de studentenfietsrace van LOKO hulde.

ELS DEHAEN |

Het was niet de bedoeling om met je perfect geoliede racemachine iedereen van de weg te rijden. Gereden werd er, maar op een typische studentenfiets. De modale student draagt daar echter doorgaans geen helm bij, of een fluogel LOKO-shirt. Maar op de Vismarkt werd iedereen even *coureur*.

PAARDRIJDEN

Zelf zijn we al bij aanvang aanwezig. Met enige scepsis begeven we ons naar de gekke fietsen try-outs, maar we *bollen* al gauw met kinderlijk plezier over de Vismarkt. Bij één fiets wanen we ons een paard-

rijder, van een andere merken we iets te laat dat de remmen ontbreken. De fiets met bewegend zadel blijkt een onoverkomelijke hinderenis, ondanks aanmoedigingen en raadgevingen van wildvreemde oude mannen: “Ge moet zo met uw poep op en neer gaan.”

We hadden ons nog wel even met deze gekke fietsen kunnen amuseren, maar na een uurtje moest de baan geruimd worden voor de presessenrace. Vele kringen vaardigden preses en/of sportpreses af om het beste van zichzelf te geven. Jammer genoeg waren dat vaak de enigen die ze hadden afgevaardigd, waardoor hun atleten minder aangemoedigd werden dan

ze verdienden. Na enkele spannende voorrondes wist Sara van Alfa in de finale naar de overwinning te rijden, en daarmee ook naar een splinternieuwe fiets.

Wie zich nog op het terrein bevond, kon zich ondertussen laten randanimeren. Je kon er doorlopend bierfietsen (ja, het is wat je denkt dat het is) en fietsen op rollen. Muziek werd voorzien door DJ Le Bar Deux en je kon je inschrijven voor een workshop eenwieleeren.

We konden ons echter niet blijven verschuilen achter gekke fietsen en randanimatie. Een enkele LOKO Sport-medewerker verweet ons reeds een gebrek aan onderzoeksjournalistiek. Omdat we dit natuurlijk niet zomaar konden laten gebeuren, schreven we ons terstond in voor de individuele fietserace. Ondertussen had het met tussenpozen zachtjes geregend, en de kasseien lagen er glad bij.

Na het passeren van enkele reeksen, waarbij we telkens vol angst dachten dat het deze keer nu werkelijk aan ons zou zijn, werd het evenement even verstoord door de studentenfanfare. De fanfare, niet toevallig aanwezig na het begeleiden van een vrouwencantus op de Oude Markt, gaf een overwinningssmars op het parcours ten beste.

De fanfare was helaas louter uitstel van executie en zo klommen we met enige vertraging alsnog op de fiets. We willen onze vrouwelijkheid niet misbruiken als reden van onze onkunde. Liever halen we daarvoor

ons schrijnende gebrek aan moed en conditie aan. We hadden onze ambities bijgesteld tot “niet vallen” en huldigen dan ook — uit noodzaak — de Olympische gedachte.

Na deze ondergang was het tijd om af te druipen. We lieten de ploegenkoers dan ook voor wat hij is. Moe en verzadigd verlieten we een prima georganiseerd evenement, dat, mits mooier weer en meer naambekendheid, zal uitgroeien tot een ware voorjaarsklassieker.

Revue brengt Lost on iLand

Voor de burgie in ons en in u: de Revue!

Revue is de podiumkunsthoud van VTK en vindt elk jaar plaats op een lugubere plek in het verre Heverlee, enkel herkenbaar door de grote Revueletters — spijtig genoeg geen brandende letters — die een grasplein decoreren. Jaarlijks uitverkocht en jaarlijks een totaalspektakel van muziek, dans en toneel. Net als voorbije jaren werd ook deze voorstelling door het publiek meer dan gesmaakt.

PIETERJAN BONNE & ROEL MOEURS |

De basis van Revue is een toneelstuk geschreven door en voor burgies. Hoofdrolspelers van dienst zijn parodieën op professoren, maar ook andere richtingen worden hun vet gegeven en wiskundige mopjes zijn legio. Laat je daardoor echter niet afschrikken. Het resultaat is veel meer dan een hoop *insiders* en ook als niet-burgies konden we alles perfect begrijpen.

Het verhaal op zich stond er. De leuke mix van karakters zorgden voor een aangename dynamiek die het verhaal met een reuzevaart voorstuwde. We vergeven de schrijvers de meer absurde wendingen, want de beoogde lach die ze te weeg brachten stemt een mens vergevingsgezind. Hoogstaand theater was niet de bedoeling, amusement des te meer.

De acteerpresetaties werden opgefleurd en afgewisseld door dans en muziek. Menig mooie deerne en

enkele kerels brachten gevarieerde dansstukjes. Niet enkel klassiek ballet maar ook *Thriller* diende als inspiratiebron. Dit laatste zorgde voor een indrukwekkende dansopvoering waarbij zombies de zaal ingestuurd werden en waar de dans naadloos overliep in een actiescène die het hoogtepunt van het verhaal moest bekronen. Conclusie: functioneel, aangenaam en choreografisch redelijk in orde.

Ook de muziek was van hoog niveau. De zang was voortreffelijk en ook muzikaal klonk het strak. Enig minpuntje is misschien de blijkbaar *ad random* gekozen nummers. *Zeil je voor het eerst* zal iedereen dadelijk met het thema eiland en boot associëren, maar bij Abba's *Waterloo* of een nummer van The Coral was het toch even langer den-

ken. Dit deed echter niets af van hun puike prestatie.

KANNIBALEN

Dat een show als Revue staat of valt met de organisatie is algemeen bekend. Niet enkel de lijst van medewerkers was indrukwekkend, maar ook de aanwezige technologie. Het zijn en blijven burgies uiteraard. Toch vonden we een scantoestel voor de inkomkaarten mogelijk net overdreven.

Burgies zijn echter niet enkel computernerds, maar ook bouwers. Het decor was knap en vooral functioneel. De achtergronddoeken waren niet de beste staaltjes schilderwerk die we al gezien hebben, maar evenmin storend amateuristisch. Theaterteknisch werden ze goed ingezet: het stereotype is bevestigd.

Op deze stereotypen speelden ze ook zelf in. Vooral de industrieel ingenieurs kregen de wind van voren — ze kregen de eervolle rol als de inheemse kannibalen in het stuk — maar ook studenten politieke en sociale wetenschappen werden niet gespaard.

Ook bovenstaande uiteenzetting bevestigt het stereotype van de burgerlijke ingenieurs: functioneel en organisatorisch sterk. Hun eigen cliché van mannenburcht werd echter met de grond gelijk gemaakt: zo was de avond niet alleen gevuld met humor, ook aan vrouwen was er in de show geen gebrek. We durven zelfs toevoegen, de vrouwen waren knap. Dat we dat nog mochten meemaken.

Beeldenstorm: De Kotmadam

“Er zit een dikke vrouw in haar”

‘De kotmadam has no recent activity’ staat te lezen op de Facebook-fanpagina van het gelijknamige standbeeld. Ach ja, ‘De humor van Bart De Wever’ evenmin. Al vragen we ons wel af hoe het nu echt zit met het beroemde beeld en waar ze voor staat.

BO VANLUCHENE |

Voor wie het het standbeeld nog nooit in nuchtere staat heeft waargenomen, kan de foto bij dit artikel een nuttige illustratie zijn. Midden op de Oude Markt — uitgaansbuurt bij uitstek — zit ze in de zoete zweem van bierlucht op een bankje uit te rusten. Als om te zeggen, kom naast mij zitten en lach, gekke Japanners. De lege plek naast haar was enerzijds wel slim gezien, maar anderzijds heeft het ook iets weg van foute kartonnen fotoborden in amusementsparken waar zatte nonkels hun hoofden doorheen stoppen zodat ze het lichaam van een schaarsbedekte tekenfilmfiguur krijgen.

Toen deze kranige kotmadam in 1985 werd onthuld was er nog geen

sprake van foute VTM-programma's met Katrien Devos, laat staan van haar wasmachineproducten. Wel was er een lange traditie van met hun studenten begane hospita's die kaarsjes brandden tijdens examenperiodes en indien nodig onder de bedden stofzuigden. “In tegenstelling tot de huidige traditie van huisjesmelkers,” zucht een moderne kotmadam die enkel onder de valse naam Dea Helsen wil getuigen. “Katrien Devos heeft mij wel geïnspireerd,” vindt Dea. “Die vrouw wist de grenzen van studenten te respecteren en hen toch nog te helpen met privé zaken. Heel realistisch. En haar kleren ware toch altijd *schoon*.”

Het standbeeld is intussen een begrip geworden in Leuven. Is het niet als ambassadrice van het studentenleven dan wel als, *eh*, bankje.

Toen kunstenaar Fred Bellefroid haar destijds neerpootte na een opdracht van het toeristenbureau VVV, kwam daar nochtans eerst kritiek op. Traditioneel hoorde een kotmadam immers oud te zijn en opvallende rondingen te hebben ter hoogte van de borststreek. Dea: “Die kritiek vind ik wat overdreven. Het beeld is duidelijk symbolisch bedoeld: er zit een dikke vrouw *in* haar.”

SENSE

Na meer dan twintig jaar lijkt het beeld van een gezellige, koffieschenkende kotmadam achter-

haald — die vrouwen zijn uitgestorven. “Hoezo, ik besta toch?” aldus Dea. “En ik heb *Senseo pads*. Op zondagen. Ook vind ik dat wat de K.U.Leuven bij de huisvestingsdienst doet ook oprecht zorg dragen voor de studenten is. Denk maar aan omkaderingsprojecten, en inwonende residenten.” Ook op private residenties als Keizersberg wordt de geest van de kotmadam in leven gehouden: daar krijgen de kotbewoners elke zondag een gratis glas abdijbier van vader abt.

Destijds werd Maria Swerts uitgeroepen tot meter van het beeld. Zij was de oudste kotmadam

van Leuven. “Misschien ben ik dat nu wel geworden,” glundert Dea. “Eigenlijk is het een beetje mijn standbeeld.” Enkele studenten die passeren op de Oude Markt denken daar anders over. “Zij is onze matrone. Dit fantastische plein is onze heimat, en de koffiekant in haar hand lijkt ook wel een beetje op de kannen die we gebruiken op cantussen. De Kotmadam waakt over deze kebabzaken en cocktailbars. Ze is ons standbeeld.” Gevraagd of ze zich spiegelt aan de Kotmadam, antwoordt Dea Helsen: “Ja, maar wie ben ik? Ik ben een worm in het zand.”

(STEPHANIE VERBEKEN)

Economisch Congres Businessclub Tienen

Een ultraliberaal oorlogskabinet

Afgelopen donderdag vond in Tienen het vijfde Economisch Congres plaats, een organisatie van de Businessclub 2000. Thema van het symposium was ‘trempunt tussen onderzoek, onderwijs en arbeidsmarkt’.

KEN LAMBEETS |

De Businessclub 2000 is een economische netwerkorganisatie in de Tienense regio. Sinds 1999 organiseert ze jaarlijks acht ontbijtmeeTINGS met economische informatieverstrekking door professoren, experts en *captains of industry*. Sinds vijf jaar zet de netwerkorganisatie ook jaarlijks een economisch congres op touw.

Na de openingsrede van burgemeester Marcel Logist hield Jan Smets, directeur van de Nationale Bank en ondervoorzitter van de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid, een toespraak met als titel ‘Hoe talent mobiliseren?’. De synopsis van zijn ietwat droge discours: de Belgische economie is zwaar getroffen. Onze economie heeft met drie grote pijnpunten te kampen: onvoldoende mobilisering en participatie van de betrokken groepen en, kaderend in het thema van de avond, een slechte transitie van het onderwijs naar de arbeidsmarkt.

Smets' betoog vormde een prima aanzet voor het panelgesprek, waarvoor erector André

Oosterlinck als voorzitter van het economisch congres de affiche had mogen samenstellen. Het grote overwicht van de K.U.Leuven sprong daarbij in het oog: algemeen directeur van de K.U.Leuven Koenraad Debackere, decaan van de faculteit Economie Luc Sels en eerdergenoemde Jan Smets — tevens lid van de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven — waren van de partij. Ook Karel Vinck, voorzitter van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, tekende present. Moderator van het gesprek was journalist Guy Tegenbos van *De Standaard*.

RECEPTIE

Vinck begon met een woordje uitleg over Vlaanderen In Actie (VIA), een programma van de Vlaamse Regering dat door een betere aanvoering van talent, internationalisatie, mobiliteit en innovatie Vlaanderen in 2020 bij de vijf meest welvarende regio's van Europa moet brengen. Daarna legden Debackere en Oosterlinck enkele pijnpunten bloot van het Vlaamse onderwijssysteem. De samenwerking tussen onderwijs en onderne-

mingen is momenteel te conservatief. Talentvolle onderzoekers moeten zorgen voor innovatie op de werkvloer. *Leuven Research and Development*, een project waar beide heersschappen van nabij bij betrokken zijn, zou al aan die normen voldoen.

Oosterlinck stelde zich de vraag of ons onderwijs wel voldoende aan talentontwikkeling doet. In dat kader pleitte de überrector voor een herschikking van het middelbaar onderwijs, waarbij alle leerlingen geplaatst worden daar waar hun talenten het best benut worden.

Sels, die voor de Vlaamse Regering heel wat onderzoek verricht over vergrijzing, stelde dat het aanbod van de arbeidsmarkt veroudert. De uitval van vijftigplussers uit de arbeidsmarkt mag niet definitief zijn.

Zo spuide het voor de gelegenheid samengestelde ultraliberale oorlogskabinet anderhalf uur lang theorieën die België uit de crisis zouden moeten helpen. Aange-naam om horen, al gaat de uitvoering van dergelijke plannen niet over één nacht ijs. Na een adequaat slotwoord van Charles Princen, de voorzitter van de Businessclub 2000, begon datgene waarvoor het gros van de genodigden aanwezig was: economisch netwerken op een uitstekende receptie.

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent • 107.1 Oud-Heverlee

**AD
FUNDUM**

**Elke
werkdag
tips en
info voor
de
student**

(advertentie)

Aanstormend talent (8): Klaus Van Der Spoel “Waanzin op afstand”

Zo nu en dan duikt Veto in de Leuvense visvijver van jonge be-
loftes en laat hen aan het woord over hun kunstvorm en inspi-
ratie. Deze week kijken we naar de eenentwintigjarige schilder
Klaus Van Der Spoel. Binnenkort stelt hij tentoon in
Antwerpen.

GEERT JANSSEN |

Veto: Hoe ben je beginnen schilde-
ren?

Klaus Van Der Spoel: «Als kind was ik al constant aan het tekenen. Rond mijn veertiende ben ik op verf overgestapt. Ik heb nooit teken- of schilderlessen gevolgd. Die dingen doden de creativiteit.»

Veto: Mis je dan geen technische ba-
gage?

Klaus: «Soms wel. Maar het uit-
drukken van emoties is voor mij be-
langrijker dan technische perfectie.
Ik werk in de lijn van het postpri-
mitivisme en het neobarbarisme.
Dat klinkt misschien hoogdravend,
maar het komt er op neer dat mijn
werken een heel abstract, ruw en
kleurrijk karakter hebben. Ik heb

een paar maanden terug de Cobra-
tentoonstelling in Brussel bezocht
en daar herkende ik mezelf wel in.»

Veto: Is je werk maatschappijkri-
stisch?

Klaus: «Ja, maar niet altijd recht-
streeks. Ik merk wel dat mijn crea-
tiviteit gevoed wordt door nega-
tieve emoties zoals woede, veront-
waardiging en ergernis. Dat kan
zowel komen van de situatie in de
Gazastrook als het muziekaanbod
van MNM. Vooral Ayo Technology
van Milow ben ik beu gehoord
(lacht). De titels van mijn schilde-
rijen haal ik wel vaak uit de pers
maar er is niet altijd een verband
met de werken zelf.»

Veto: Hoe ga je te werk?

Klaus: «Doordat ik op kot zit, heb
ik geen plaats voor een atelier.

Thuis wel, daar schilder ik in de ka-
mer van mijn overleden broer. Dat
zorgt wel altijd voor een intens
proces. In de week zoek ik een uit-
weg door veel te tekenen, op het
maniakale af. Het is altijd een op-
luchting als ik op zaterdagmiddag
terug kan schilderen. Het slorpt mij
altijd op maar het houdt de waan-
zin op een afstand.»

MONDRIAAN

Veto: Binnenkort stel je tentoon in
Antwerpen.

Klaus: «Na de paasvakantie expo-
seer ik een twintigtal schilderijen in
galerij Klerks. Ze gaan te koop zijn
maar ik vind het veel spannender
dat ze te zien gaan zijn voor het pu-
bliek. Ik krijg zelden rechtstreekse
feedback.»

Veto: Wie is je grote voorbeeld?

Klaus: «Op mijn vijftiende was ik
een enorme sucker voor het roman-
tische van het gekke genie, zoals
Vincent Van Gogh of Basquiat.
Daar ben ik ondertussen al van af-

(FOTO: ANNE JANSSEN)

gestapt. Ook zelfmoord behoort
niet meer tot de plannen (lacht). In
eigen land houd ik vooral van
Roger Raveel en Sam Dillemans.
De laatste maanden ben ik erg be-
zig met Piet Mondriaan. Iedereen
kent van hem wel dezelfde vijf
dingen maar zijn oeuvre is enorm
uitgebreid en kent veel diepgang.»

Veto: Hoop je professioneel te kun-
nen schilderen?

Klaus: «Ja, maar ik blijf sowieso
schilderen, of het nu professioneel
is of niet. Schilderen is leven. Je
moet dat voelen, je moet dat proe-
ven. Ik heb natuurlijk wel twee ou-
ders die er op blijven hameren dat
ik toch maar een diploma moet ha-
len (lacht).»

Onder de toga (17): Bart Kerremans (Pol&Soc) Cultuur zonder franjes

Elke week legt een nieuwe professor zijn toga af, en daarmee ook
een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn
academici immers sneller geraakt, en daar draait het om als
Veto hen vraagt welke kunst of cultuur hen kan vervoeren. Deze
keer vertelt professor Bart Kerremans over zijn voorliefde voor
opera en Friends.

TOM DEMEYER |

Bart Kerremans: «Als ik mij wil
ontspannen, grijp ik vaak naar ope-
ra. De combinatie van muziek en
theater spreekt mij aan. Pas op, ik
doe alsof ik een kenner ben, maar
dat is niet het geval. Ik ben de ama-
teur onder de amateurs wat dat be-
treft (lacht). Ik ga er naartoe om
ongedwongen te genieten, maar
toch probeer ik het stuk te door-
gronden. Ik lees wat over de com-
ponist of over degene die het libret-

to heeft geschreven. Ik probeer het
verhaal te achterhalen, omdat dat
mij gewoon interesseert.»

Veto: Woont u de voorstellingen bij?

Kerremans: «Meestal ga ik met een
collega uit Antwerpen naar de
schouwburg. Hij kent veel van de
muzikale kant van de zaak. In de
pauze ben ik dan het kleine jonge-
tje dat constant vragen stelt.»

«Ik koop veel opera's op DVD,
vaak verschillende uitvoeringen
van hetzelfde stuk. Ik hou van di-
verse ensceneringen. Ik heb heel

wat uitvoeringen van mijn twee fa-
voriete opera's: *Onegin* van
Tsjajkovski en *MacBeth* van Verdi.»

Veto: Twee werken geïnspireerd
door de literatuur?

Kerremans: «Da's eerder toevallig.
Ik lees ook fictie, maar enkel vlak
voor het slapengaan. Meestal Ame-
rikaanse romans die vertaald zijn in
het Frans. Ik lees beroepsmatig veel
in het Engels. Om mijn Frans op
peil te houden, lees ik ze in ver-
taling: een *double-track strategy*. Re-
cent las ik een werk van André Ma-
kine, de eerste non-native speaker
die in de *Académie Française* is
toegelaten. Die heeft een aantal
boeken geschreven die werkelijk
verbluffend zijn. Zoals bij
Tsjajkovski spreekt het Russisch-
orthodoxe mij aan.»

Veto: Bent u tijdens uw lectuur dan
op zoek naar politieke strategieën?

Kerremans: «Ik ben op zoek naar
boeken die iets politieks hebben.
Neem nu Norman Mailer: hij
spreekt mij enorm aan omdat hij
het *enfant terrible* was tijdens en na
de Tweede Wereldoorlog. Dat con-
trasteert met mezelf. Ik ben geen
rebel, in feite ben ik een nogal con-
formistisch persoon. Enkel in mijn
lessen ben ik rebel.»

Veto: Kijkt u soms naar films?

Kerremans: «Niet zo vaak, maar er
is één film die mij echt aangegrepen
heeft: *Sophie's choice*. Het is een
film zonder franjes. Er komt amper
muziek in, wat je de illusie geeft dat
je soms mee in de film zit. Oorlog-
thematiek confronteert mensen
met dilemma's waar wij als moder-
ne mensen gemakkelijk uitspraken
over doen, maar niet mee worden
geconfronteerd. Telkens ik die film
ontleen, blijf ik met een schuldge-
voel achter.»

«Ik kijk ook wel eens naar tv-
series. Zo vond ik *The ,120West
Wing* zeer geslaagd, zeker in het
begin. Maar eigenlijk het enige
feuilleton dat ik echt graag zie, en
elke dag probeer te bekijken, is
Friends. En ik ben dan vooral dol
op Ross. Omdat dat zo'n loser is.
Die gast is zo inconsequent (lacht),
ineens verkondigt hij een stelling
en één seconde later moet hij daar-
op al een fenomenale toegeving
doen. Dat vind ik 'des levens'.»

Filmfirmament |

The Burning Plain

Nauwelijks twee minuten ver-
in *The Burning Plain* hebben
we al een forse fik en een ferm
koppel tieten gezien. Our kind
of picture, denken we dan.
*Quod non. Maar we zijn zeker
niet ontevreden naar huis te-
ruggekeerd. En dat ferme kop-
pel tieten was lang niet het e-
nige dat we te zien kregen.*

GEERT JANSSEN |

The Burning Plain is een ambi-
tieuze meditatie over het verbor-
gen soort liefde *also known as*
overspel. *Whatever*, liefde kan
nooit illegaal zijn. Alsof dat niet
pretentieuze genoeg is, wordt het
thema verpakt in een matriarchale
familiekroniek. Om bovendien
lekker postmodern te doen is het
verhaal in drie gekapt en diachro-
nisch door elkaar gehaspeld.
Tiens, doet dat niet een beetje veel
denken aan *Amores Perros*, *21
Grams* en *Babel*? Reken maar van
yes want de scenarist van die drie
films, Guillermo Arriaga, levert
hier zijn regiedebuut af.

BASIC

Dat debuut mag er zijn, al is het
niet zonder zonde. Zo avontuur-
lijk, multidimensionaal en onres-
pectvol tegenover de traditie als
Arriaga te werk gaat als scenarist,
zo *basic* en volgens het boekje re-
gisseert hij. Alles wordt sec in
beeld gebracht, zonder franjes,
met nauwelijks enige soundtrack.
Op die manier krijgen verhaal en
spel alle aandacht die ze verdi-
enen. Dat verhaal stort aan het
einde wel in onder zijn eigen
gewicht. Eens duidelijk is hoe de

drie verhaallijnen precies op el-
kaar aansluiten, blijkt dat *The
Burning Plain* eigenlijk nergens
naar toe gaat. Het einde stelt als
catharsis enigszins teleur en niet
eens omdat het een *happy ending*
betreft.

JAILBAIT

Het spel is wel om vingers, duimen
en andere lichaamsdelen bij af te
likken. *MILF* Kim Basinger
overtuigt als verwaarloosde huis-
moeder na de kanker. Charlize
Theron is top als nymfomane wijn-
kenner op de vlucht voor haar
eigen verleden. De show wordt
echter gestolen door jonkie Jen-
nifer Lawrence als verwarde doch
prachtige brok *jailbait*. Voor je ons
van viespeukerij verdenkt: in het
echte leven is Lawrence een meer-
derjarige schoonheid. Haar nach-
telijke scène met de brandende
cactus is een waar juweeltje dat
levenslang bijblijft als een litteken
op de ziel. *The Burning Plain* heeft
Lawrence in ieder geval al een prijs
bezorgd op het filmfestival van
Venetië.

TAMMY

Er dwalen uiteraard ook mannen
door de film en die worden lang
niet slecht vertolkt. Het is zelfs niet
zo dat ze geen belangrijke rollen
krijgen. Maar het zijn toch de
vrouwen die met de aandacht gaan
lopen. *Sometimes it's hard to be a
woman*, wist Tammy Wynette al en
wij durven haar niet tegen te spre-
ken. Wat een vrouw niet lijden
kan: Guillermo Arriaga heeft er
een zeer goede film van gebreid.
't Is waarschijnlijk stiekem een fe-
minist. Voor één keer is dat niet
erg. Maar laat het niet nog eens
gebeuren!

(FOTO: LISA DEVELTERE)

Steekkaart

Regie: Guillermo Arriaga
Cast: Kim Basinger, Charlize
Theron en Jennifer Lawrence
Duur: 111 min
Release: 18/03/2009
Kort: zwakteit, uw naam is vrouw

studio
L E U V E N

Europese Lijsttrekkers (1): Frank Vanhecke

“We moeten met onze snelste lopers spurten”

Frank Vanhecke is de eerste Europese lijsttrekker die in onze reeks rond de Europese verkiezingen van 7 juni zijn licht laat schijnen op Europa en op politiek. Vanhecke was voorzitter van Vlaams Belang en is op 7 juni lijsttrekker van zowel de Europese lijst als de Vlaamse lijst in West-Vlaanderen. Hij vertelt vrijuit over de democratie in de Europese Unie, de mannenmaatschappij en Marie-Rose Morel.

JEROEN DEBLAERE & ERIC LAUREYS |

Veto: *Vaclav Klaus, president van Tsjechië, zei onlangs in het Europees Parlement dat Europa ondemocratisch is.*

Frank Vanhecke: «Om de zes maanden komt het staatshoofd van het land dat het Europees Parlement voorziet langs voor een toespraak. Zo'n toespraak is altijd als een kraantje lauwwater dat opengepraaid wordt. Ze zeggen steeds hetzelfde: kijk eens hoe goed en

hetzelfde denken, tot daar aan toe. Maar dat is niet zo. Sowieso kan je op het Europese vlak niet doorwegen. Wie maakt het mooie weer in Europa? Dat zijn de Europese Raad en de Commissie, die aan niemand — behalve het Europees Parlement — verantwoording verschuldigd zijn. Maar ik zeg u, van de kant van de Commissie is er een complete verachting tegenover het Europees Parlement. De Commissie heeft geen recht om op de parlementaire vragen van de parlementsleden te antwoorden. Ze hebben zelfs ge-

U kan onmogelijk beide mandaten opnemen.

Vanhecke: «Nee, dat is niet eerlijk. Maar is het eerlijk dat wij in de media nog niet een procent krijgen van de aandacht waar wij volgens onze getalsterkte recht op hebben? Als ik bijvoorbeeld uitgenodigd zou worden, dan zou ik wel naar De Laatste Show gaan. Maar daar komen we niet binnen. Dan mag je ons niet verwijten dat we met de middelen vechten die we hebben. Bovendien is het alle hens aan denk voor het Vlaams Belang, zeker in West-Vlaanderen. Daar komen zowel Jean Marie Dedecker als Yves Leterme op. We moeten met onze snelste lopers spurten.»

Veto: *Misschien heeft het Vlaams Belang niet genoeg snelle lopers?*

Vanhecke: «Kopstukken worden gemaakt door de media. Neem nu Jean-Jacques de Gucht. Tijdens de vorige verkiezingscampagne heeft zijn vader journalisten zelfs onder druk gezet om zijn zoon te maken. Ook Freya Van den Bossche. Die is gemaakt door de druk van Steve Stevaert en de steun van haar nonkel, Siegfried Bracke.»

Veto: *Marie-Rose Morel is op dit ogenblik één van de belangrijkste vrouwen van het Vlaams Belang. Hoe werd zij dan 'gemaakt'? Heeft ze het in de politiek gehaald door haar looks?*

Vanhecke: «Ja, en ontegensprekelijk ook door haar talent. Maar Freya Van den Bossche is ook een mooie vrouw. We leven ondanks alles nog steeds in een mannenmaatschappij. Lelijke mannen kunnen perfect carrière maken in de

“We zijn geen deel van het systeem”

voorbeeldig Europa wel is, of er moet meer Europa zijn. Klaus vertelde rustig en beleefd een aantal waarheden. Europa is geen democratie. De manier waarop het verdrag van Lissabon, een vermomde Europese grondwet, door de strot van de mensen wordt geduwd, dat is een schande. Dergelijke zaken, waar ik het volledig mee eens ben, zette die man op een rijtje. Pakken van mijn collega's liepen verongelijkt naar buiten.»

«Wij zeggen dat Europa sinds haar ontstaan een heel pak is afgedwaald. Samen werken voor vrede, dat vind ik een goed plan. Een Europese superstaat die geen democratie meer is, daar ben ik tegen.»

VERWORPEN

Veto: *Wie in Europa iets te zeggen heeft, werd toch verkozen?*

Vanhecke: «Europa is geen democratie en dat wordt elke dag bewezen. De Europese grondwet werd door een aantal landen verworpen en was op dat moment juridisch dood. Daar trekt de Europese Unie zich niets van aan. Dan zegt zelfs Kohn-Bendit, de fameuze groene held, dat één volkje (*Irland, red.*) de keuze van de rest van Europa niet mag tegenhouden. Wij hebben in België trouwens ook nooit mogen stemmen over die grondwet.»

Veto: *We verkiezen toch dertien parlementsleden?*

Vanhecke: «Mochten ze alle dertien

vraagd aan het Parlement om een reglement op te stellen dat elke parlementariër van de EU beperkt tot het stellen van drie vragen per maand. Dat is minder dan één per week!»

Veto: *Hoever stelt u er dan per maand?*

Vanhecke: «Ik hou het niet echt bij, maar de jongste vier jaar heb ik er ongeveer driehonderd gesteld. Dehaene heeft er in de voorbije vier jaar slechts twee gesteld. We gebruiken dat weetje voor onze speeches (*lacht*).»

“Als vrouw is bekwaamheid niet genoeg”

Veto: *Als u vindt dat de Europese Unie geen democratisch systeem is, waarom zetelt u dan in het Parlement? U wordt betaald door dat systeem.*

Vanhecke: «We zijn geen deel van het systeem. Wij zijn oppositie en voeren die taak naar behoren uit. Kijk, als je een politieke passie hebt, kan je twee richtingen uit. Ofwel word je lid van de Rote Armee Fraktion en schiet je erop los, ofwel probeer je op democratische wijze weerstand te bieden. Wij behoren tot die tweede groep.»

Veto: *Is het eerlijk dat u zowel de Vlaamse als de Europese lijst trekt?*

politiek. Als vrouw is bekwaamheid niet genoeg. Dat is onrechtvaardig, maar het is zo. In Vlaams-Brabant hebben we An Michiels, maar die heeft niet de looks van Freya. Ze heeft pakken dossierkennis en is een hele goede politica, maar je leest er nooit iets over.»

Veto: *Marie-Rose Morel is erg ziek, maar ze blijft wel een van jullie kopstukken.*

Vanhecke: «Zij heeft kanker en is stervende. Ze heeft weinig kans om verder te leven.»

Veto: *Vindt u haar keuze om nog politiek actief te blijven een goede keuze?*

(CHRISTINE LAUREYS)

Vanhecke: «Ik vind haar argument zeer correct. Als je stervende bent, moet je dan in een hoekje zitten huilen? Of moet je verder doen met waar je heel je leven mee bezig bent geweest? Ik heb er de laatste tijd veel over nagedacht, maar ik denk dat ik haar gelijk moet geven. Als het je passie is, dan moet je al je dagen vechten voor wat je gelooft. Dat doet ons nadenken over de zin van het bestaan. Jullie zijn misschien nog te jong, maar ziek worden en een doodvonnis krijgen, dat is 't een en 't ander.»

SEKSUEEL

«Marie-Rose is mijn grote vriendin. Ik steek dat niet onder stoelen of banken. Ze heeft me veel over het leven en over vrouwen in de politiek geleerd. Leven als man in de politiek is hard, het zijn allemaal haaien die je kapot willen maken. Vrouwelijke aanwezigheid is anders, zij hebben aandacht voor andere dingen. Ik ben blij dat ik Marie-Rose heb ontmoet in mijn leven. Doordat zij uit een meer

christendemocratisch nest komt en een ondernemer is, heeft ze me veel geleerd. Daar ben ik haar erg dankbaar voor.»

Veto: *Heeft u een vraag voor de volgende politicus in deze reeks, Derk Jan Eppink?*

Vanhecke: «Ik zie Derk Jan Eppink graag. Enfin, niet in seksuele zin (*lacht*), maar als journalist en als mens. Maar wat ik niet begrijp is dat hij aansluit bij Lijst Dedecker. Jean Marie Dedecker zou bij manier van spreken zijn vader en moeder vermoorden om toch maar minister te kunnen worden. Hij heeft nog met mij gemanifesteerd tegen een asielcentrum in Nieuwpoort, maar toen hij plots een schaatspiste mocht leveren gaf hij zijn verzet op. Waarom leent Eppink zijn naam aan deze volledig onbetrouwbare partij? Dedecker heeft talent, het is een volksmanneling, maar onbetrouwbaarheid staat als een stempel op zijn voorhoofd. Hoe kan een integer mens als Eppink zijn naam daaraan verlenen? Dat wil ik graag weten.»

Kort Internationaal

STUDENTEN BEZETTEN SORBONNE

Een tweehonderdtal studenten bezetten een auditorium aan de Parijse Sorbonne universiteit. Niet omdat ze willen opkomen voor de rechten van asielzoekers, maar voor hun eigen rechten. De Franse regering wil beknipten op het onderwijsbudget, en dat zint de Parijse studenten niet. Zolang het rectoraat de politie niet sommeert om tussenbeide te komen, houdt de blauwe brigade preventief de wacht rond het gebouw. De examens zijn nog veraf, ook in Parijs zo blijkt.

IJSLANDSE STUDENTEN DUPE VAN DE CRISIS

Ijsslandse studenten die in de Euro-

zone studeren, zien hun studiefinanciering en de rest van hun vermogen ruim de helft minder waard worden. Je humeur zou voor minder onder het vriespunt zakken. De reden voor de geldelijke inkrimping ligt in de devaluatie van de Ijsslandse kroon. De euro is voor Ijsslanders in Europa plots onbetaalbaar geworden. De studenten die hun al hun kronen in het begin van het academiejaar voor euro's ingewisseld hadden, komen er het best vanaf. De anderen lachen eerder zuur.

STUDENT DOOD DOOR VERDWAALDE KOGEL

In Kenia werden afgelopen week twee mensenrechtenactivisten vermoord. In de straatprotesten die in

de daaropvolgende dagen losbarstten, kwam het tot hevige rellen met de politie. Eén student kwam door een al dan niet verdwaalde politiekogel om het leven. In verband met het schietincident zijn uiteindelijk toch drie agenten aangehouden. Volgens waarnemers ontspoort het politioptreden en is er sprake van doodseskaders. In januari werd zelfs een journalist die bekend stond om zijn striemende kritiek op de politie, de keel overgesneden.

BEATLES WORDEN STUDIERICHTING

Een universiteit in Liverpool organiseert een opleiding tot Master in The Beatles, waarbij het de bedoeling is de invloed van de Fab Four

op de muziek en de samenleving in het algemeen te bestuderen, zo heeft decaan Mike Brocken bekendgemaakt. De lesang is vanaf september te volgen aan de Hope University in Liverpool, de thuishaven van het kwartet. “Er zijn al meer dan 8.000 boeken over The Beatles geschreven, maar is er nog geen enkele ernstige academische studie”, zei Brocken. Er hebben reeds Amerikaanse en Britse studenten belangstelling getoond om na afronden van de studie te kunnen pronken met de welkinkende titel van “Master of Arts in The Beatles, Popular Music and Society”. De opleiding kost rond 3.900 euro, duurt een jaar en eindigt met een proefschrift. Er kunnen maar 30 studenten aan deel-

nemen. Wie pech heeft en niet toegelaten wordt, kan nog altijd “Help!” roepen.

VIJFVONDIGE BRANDSTICHTING

Een achttienjarige studente uit Ohio in de Verenigde Staten is opgepakt op verdenking van vijfvoudige brandstichting. De 5 branden ontstonden in 2 gebouwen van een kleine kunstuniversiteit in Cincinnati. Ze werden aangestoken in vier vuilnisbakken en op een aankondigingsbord en werden gelukkig snel gedoofd door het automatische brandblussysteem.

(EL) |

rector

extra katern over de rectorsverkiezing

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Woelig halfjaar in notendop

De wervelstorm van de K.U.Leuven

Aan het begin van het academiejaar scheen er, op een economisch en politiek crisisje na, niets aan de hand te zijn. Zes maanden later staat de universiteit op stelten en heeft ze een rectorsverkiezing voor de boeg. Wat is er in de tussentijd in godsnaam gebeurd? Een kort overzicht.

SIMON HORSTEN |

De laatste jaren onder de vorige rector, André Oosterlinck, werden gekenmerkt door talloze hervormingen en aanpassingen in en rond de universiteit. Een daarvan was de inkorting van het rector'smandaat: Oosterlinck zelf mocht nog tweemaal vijf jaar de plak zwaaien aan de K.U.Leuven, zijn opvolger zou het moeten doen met een termijn van vier jaar die na een evaluatie met dezelfde duur verlengd kon worden. Tot voor enkele maanden werd die evaluatie niet gezien als een groot obstakel: ze zou de rector eventueel kunnen bijsturen en de vinger leggen op de blinde vlekken van zijn functioneren, maar een niet-verlenging van het mandaat verwachtte niemand.

Bui

Enter de Bijzonder Universiteitsraad (BUR), het orgaan waarin de Academische Raad en de Raad van Bestuur verenigd worden, maar dan zonder het College van Bestuur, dus de rector en zijn ploeg. De BUR had de taak vóór het einde van het vierde mandaatsjaar de rector te evalueren, maar was vrij een eigen werkwijze vast te leggen. De voorbereidingen daarvoor begonnen al aan het einde van vorig academiejaar.

Op 3 september keurde de BUR de te volgen procedure goed: een commissie bestaande uit drie leden moest op evenveel maanden tijd een rapport schrijven over rector Vervenne, gebaseerd op ge-

sprekken met zo veel personen als hen goeddunkte.

In tussentijd werd niet gecommuniceerd over de procedure; ook de rector zelf was een communicatiestop opgelegd over de evaluatie. *Veto* bracht wel wekelijks een deelevaluatie uit rond een bepaald thema, maar deed dit op basis van eigen interviews.

In de wandelgangen werd in de loop van de evaluatie alsmear duidelijker dat de bevoegde commissie haar taak 'zeer ernstig' nam. Begrijp: ze zou niet terugschrikken voor een negatief advies over Vervenne.

De rector zelf voelde de bui hangen, maar ging niet in op de herhaalde pogingen van verschillende tenoren die hem tijdens diverse informele ontmoetingen trachtten te overtuigen zijn mandaat in te leveren nog voor het rapport af zou zijn. Zo zou hij relatief 'ongeschonden' nieuwe verkiezingen kunnen uitschrijven. Vervenne weigerde. En zo viel op 3 december de bom.

DEINING

Exact drie maanden na het aantreden van de evaluatie las de commissie, voorgezeten door Jef Roos, het evaluatierapport voor op een vergadering van de BUR. Het rapport werd nooit in papieren of digitale vorm verspreid en het blijft dus gissen naar de precieze inhoud ervan. Wel is duidelijk dat de algemene toon negatief was. Zo maakte de laatste zin, die eindigde met de woorden (...) adviseren wij het

Strijd om het rectorsambt begonnen

't Is je wellicht niet ontgaan: de rectorsverkiezingen komen er aan. Veto zal de verkiezingen van nabij verslaan, zo ook in deze schitterende katern.

mandaat van de rector (...) niet te verlengen' heel wat indruk. Vervolgens stemden de leden van de BUR, met het gekende gevolg: men volgde het advies van de evaluatiecommissie.

De Inrichtende Overheid, zeg maar de algemene vergadering van de universiteit, die als enige de bevoegdheid heeft een rector aan te stellen of te ontslaan, stuurde later die dag een bericht aan alle personeelsleden en studenten met de boodschap dat Vervennes mandaat niet verlengd zou worden na 31 juli 2009.

Was het de maanden daarvoor betrekkelijk stil geweest bij een groot deel van de academische gemeenschap, nu ontstond er grote deining. Enkele jonge professoren startten een internetpetitie op om hun "verontwaardiging over deze gang van zaken te uiten." Meer dan drieduizend mensen tekenden het steunregister, waaronder een ruime helft van het zelfstandig academie-

misch personeel.

Ook in de nationale media reageerde men heftig, zowel in artikels als in ingestuurde brieven en opiniestukken. Begin januari richtte Bert Cornillie, een van de initiatiefnemers van de internetpetitie, een blog op "voor bijdragen en discussies over het beleid en de rectorverkiezing aan de K.U.Leuven."

Dijk

De BUR had zichzelf ondertussen wel met een hoop werk opgezadeld: je kan geen rector de laan uitsturen zonder een nieuwe verkiezing uit te schrijven. Daarvoor moest de normale procedure, die zich over een heel academiejaar uitstrekt, ietwat compacter worden gemaakt. Eén van de voorstellen die de BUR lanceerde, lokte opnieuw veel reactie uit: men wilde potentiële kandidaten 'screenen' alvorens hen toe te laten tot de rectorsverkiezing.

Opnieuw werd een petitie opgericht en trokken heel wat academie-

demicen aan de alarmbel, wat onder meer uitmondde in protestbrieven. Jef Roos, voorzitter van de Raad van Bestuur, de BUR, de evaluatiecommissie, trok samen met rechtendecaan Paul Van Orshoven langs de faculteiten om het voorstel te verdedigen. Dat bracht echter weinig zoden aan de dijk: na een afkeurend advies van de Academische Raad besliste op 17 februari de Raad van Bestuur de screening te laten varen en het te houden op een vereenvoudiging van de vroegere procedure.

En zo bevindt de universiteit zich nu in het kalme oog van de storm: de heibel van de voorbije maanden ligt achter ons, de eigenlijke campagne begint pas op 20 maart. Benieuwd hoeveel brieven, petitie's, blogfora, discussies, debatten en opiniestukken die zal opleveren.

www.kuleuven.be/rectorsverkiezing
kuleuvenna2008.wordpress.com

Rectorskandidaten op Facebook

Het is tegenwoordig hip en modern om voor alles wat je zelfs maar matig oké vindt een facebook-groep op te richten en vervolgens al je vrienden uit te nodigen om deze te *joinen*. Ook de rectorskandidaten ontsnappen niet aan web 2.0.

Zo vinden we met een simpele zoekopdracht fangroepen van kandidaten Bernard Himpens (217 leden) en Stefaan Poedts (457 leden). Je kan beide kandidaten ook als vriend toevoegen. Indien dit een brug te ver is, kan je

ook terecht op himpens.be. Persoonlijke websites van andere kandidaten waren niet onmiddellijk te vinden.

FANS

Koenraad Geens heeft geen profiel, maar maakt dit goed met twee fangroepen (25 en 570 leden respectievelijk). Bij de populairste groep vinden we een biografie. We vinden er zijn geboortjaar (1958), zijn professioneel leven, maar ook zijn persoonlijk leven. Zo stelt de groep te weten dat Geens

gelukkig getrouwd is en zijn vleugels over drie kinderen spreidt.

"You go, nonkel Koen", lezen we even verder op de *Wall* van de groep. Hij is overigens niet de enige die op familiale steun kan rekenen. "Go, nonkel, go", schrijft Maarten Himpens. De kandidaten hebben klaarbijkelijk ook veel succes bij de studenten van hun eigen faculteit.

LINKEDIN

Rond Mark Waer blijft het verrassend stil op Facebook. Pro-

fiel noch groep maken gewag van zijn deelname aan de rectorsverkiezingen. Wel kan je hem terugvinden op LinkedIn, de variant van Facebook voor de werkende mens. Zijn huidige betrekking is "Vice-rector at K.U.Leuven, Brussels Area".

Ook Stefaan Poedts is op bovengenoemde netwerksite te vinden. Met daar bovenop een Netlogprofiel onder de naam uw8nc, mag hij zichzelf de internetkoning der rectorskandidaten kronen.

(ED) |

Veto traktaat:

**één Dirk
Draulants-
artikel per
rectors-
kandidaat.
Interesse?**

**veto@veto.be
016 22 44 38**

Dagboek van kandidaat-rector Geert Janssen

Meet mij met de blik

De rectorsverkiezing trekt zich op gang. Vorige week werden de definitieve namen van de aspirant-kandidaten bekendgemaakt. Veto blijft meelesen in de persoonlijke dagboekfragmenten van een van hen: Geert Janssen, student en rectorskandidaat.

GHOSTWRITER |

Maandag. «Aankloppen moet niet bij de voorzitter van de verkiezingscommissie: er is een onooglijk belletje gemonteerd op de deurlijst. De melodie komt amper tot bij mij. *Tell me why I don't like Mondays...*»

«Net als de overige kandidaten ga ik langs om mijzelf en mijn talenten officieel aan te bieden aan de Alma Mater, mijn geliefde universiteit. Het dient een roemrijk moment te worden voor een volbloed democraat als ik, maar de materiële omstandigheden zijn daar net iets te pover voor. De voorzitter betreft blijkbaar een erg klein bureau, met slechts twee ramen. Verdient een man als hij geen ruimere behuizing?»

«"Binnen vijf minuten," oereert de voorzitter wanneer de formele geplogenheid achter de rug is, "maak ik de kandidaten bekend aan de buitenwereld. Dan barst de hel los. Dan stort het janhagel van de pers zich op u, dan volgen de kritiek en de valse lofbetuigingen van academiëci. Leer ze mij niet kennen!" Fluks laat ik de schuimbek-

kende voorzitter voor wat hij is en verlaat zijn kantoortje. Hoe grimmiger de anderen zijn, des te zekerder ikzelf word. En wist Nietzsche al niet: *Wer ein Warum zu leben hat, erträgt fast jedes Wie?*»

Dinsdag. «Allengs lengen de dagen. De zon is weer gezond begerig. De hoop van de opbloeiende natuur verjaagt de treurnis en de winter van ons ongenoegen. De wereld wacht op beterschap, op glorieuze zomers. Ik ben er klaar voor.»

Donderdag. «Een decaan houdt mij staande aan Alma 2. Ik maak een, volgens hem, nogal voortvarende opmerking over de machtsverdeling binnen de universiteit, naar aanleiding van een abominabel geschreven artikel in een weekblad. De decaan, nochtans niet van sociale vaardigheden gespeend, steigert. Hij vloekt en gaat tekeer en trekt zich bij de baard en meet mij met de blik maar kan mij niet bekeren: ik neem mijn woorden niet terug, niet voor een decaan. Ik leg enkel verantwoording af aan de basis.»

«Enige woorden zinderen nog wel na. Ben ik een com-

plotdenker? De decaan slingerde het verwijt naar mijn hoofd zoals een vrijgezel rijst gooit op het huwelijk van een oud lief. Ik weet evenwel dat ik geen complotdenker ben, daarvoor ben ik te rijkelijk bedeed met nuchterheid en relativeringsvermogen. Wel baart het me zorgen dat zo veel individuen die ogenschijnlijk niets met elkaar te maken hebben mij steeds opnieuw datzelfde verwijt maken. Zit hier iets meer achter?»

Zaterdag. «Die Tat ist alles, nichts der Ruhm. Apekool, Goethe begreep er niets van: daad en roem zijn immers geen antoniemen. Een eerlijke, op professionaliteit en visie gestoelde faam vermag meer dan enkele goedbedoelde maar stilgehouden daden. Kijk naar Patrick Janssens.»

«Neen, Johann Wolfgang, dan luister ik liever naar uw landgenoten, die het eenvoudiger en correcter zeggen: *Der Ruhm hat Flügel*. Dát is pas een waarachtig aforisme.»

«Zelf heb ik er trouwens evenzeer een handje van weg sententieuze uitspraken te concipiëren die de waarheid verrassend begrijpelijk verklaren. Zoals deze: de toekomst begint vandaag. *Dixi.*»

Procedure en tijdschema rectorsverkiezingen

Op een dag vind je de job van je leven

Toen de Inrichtende Overheid in december besloot om het mandaat van rector Vervenne niet te verlengen, was er chaos en onzekerheid in alle sectoren van de universiteit over hoe, waar en wanneer er nu verkiezingen zouden komen. Het mandaat van de huidige bestuursploeg loopt immers deze zomer af.

ROEL MOEURS |

Er is de afgelopen maanden en weken veel gedebatteerd over hoe de rectorsverkiezingen nu exact moeten verlopen. Denk maar aan het afgeschoten voorstel om kandidaten eerst te screenen door een selectiecomité, of aan het afhaken van professor Jo Tollebeek wegens de te korte periode om effectief campagne te voeren.

Dit alles mondde uit in het bijzonder verkiezingsreglement dat de Bijzondere Universiteitsraad (BUR) op 17 februari laatstleden goedkeurde, waarin zowel procedure als tijdschema in vervat zaten. Kandidaat-rectoren konden zich tot vorige week maandag, twee maart, bekend maken bij professor-emeritus Roos, voorzitter van de Raad van Bestuur en van de Verkiezingscommissie.

Concreet werd het reglement qua voordrachten behouden, waardoor de vier gedeclareerde kandidaten dan toch niet eerst voor een selectiecommissie moesten verschijnen, maar meteen kunnen beginnen met het verzamelen van handtekeningen. Deze handtekeningen zijn noodzakelijk om aan te tonen dat de kandidaat gedragen wordt door de universitaire gemeenschap. Elk van de 1540 stemgerechtigde

leden van de universitaire gemeenschap kan maximaal twee kandidaten steunen. Iedere kandidaat moet op zijn beurt dan weer 90 handtekeningen van stemgerechtigden verzamelen, waarvan telkens minstens twintig uit elk van de drie groepen — Humane Wetenschappen, Biomedische Wetenschappen en Wetenschap & Technologie).

STRIJD

De kandidaten hebben hiervoor nog twee weken tijd. Tegen 20 maart moeten ze de handtekeningen verzameld hebben en bepaalt de kiescommissie wie er effectief kandidaat is. Op dat moment kan de eigenlijke verkiezingsstrijd losbarsten. En dit voor welgeteld zes weken lang.

Op dinsdag 5 mei is het dan zover en zal de eerste stemronde plaatsvinden. Elk van de 1540 stemgerechtigden zal dan zijn of haar stem kunnen uitbrengen op één van de kandidaten — in de veronderstelling dat er meerdere kandidaten overblijven na de voordrachtsprocedure. 's Avonds zal er meteen bekend gemaakt worden of iemand een absolute meerderheid bereikt heeft, wat in dit geval 771 stemmen betekent. Indien dit niet het geval is zal er een tweede stem-

ronde ingericht worden.

In deze tweede ronde mogen de twee kandidaten die het meeste stemmen hebben behaald altijd meedoen. Mogelijk kan er op dit punt ook nog een derde kandidaat meedoen wanneer deze, samen met de vierde kandidaat meer stemmen haalde dan de eerste.

STEMMEN

Op vrijdag 8 mei vindt de tweede stemronde plaats. Hier is het niet meer nodig om een absolute meer-

Splinter |

Informeert jezelf

Koen Geens heeft geen academisch profiel. Hij tekende het juridisch kader van de Associatie uit: zonder meer een Oosterlinckman. Mark Waer komt uit de huidige beleidsploeg, waarvan de primus inter pares negatief geëvalueerd werd. Een verderzetting van het huidige beleid, willen we dat wel? Bernard Himpens: schertskandidaat, doet louter mee om stemmen af te luizen van Mark Waer. En Stefaan Poedts. *Who the fuck is Stefaan Poedts?*

De vier heerschappen die strijden om het ambt van rector van de K.U.Leuven, zijn makkelijk te kraken op basis van vermalde vooroordelen. Dergelijke stigmata doen de vier moedige kandidaat-rectoren echter te veel oneer aan.

Tijdens de vorige rectorsverkiezingen, inmiddels vier jaar geleden, werden heel wat debatten georganiseerd. Volgens de overlevering tekende daar eerder weinig volk present. Haast niemand nam de moeite om de programma's van de vier kandidaten door te nemen. De open faculteitsraden waarop de screeningsprocedure werd toegelicht, liepen enkele maanden geleden ook niet bepaald over van het volk. De betrokkenheid van het academisch personeel en de studenten bij het beleid lijkt soms ver zoek aan de K.U.Leuven. Je zou meer kritische zin verwachten van een academisch publiek.

Afgaan op de berichtgeving van zelfverklaarde kwaliteitskranten volstaat tegenwoordig ook niet meer om een genuanceerd beeld te krijgen van de K.U.Leuven. In *De Standaard* wordt de naam Marc Vervenne nu al enkele maanden van het weinig vleienende epitheton ornans 'gebuisde rector' voorzien. De tentakels van erector Oosterlinck zouden dan weer alle pietluttige vliegen versmachten die hem in de weg staan. Ook de kandidaat-rectoren worden ingedeeld in het

kamp-Vervenne dan wel het kamp van de überrector. Het spreekt voor zich dat de realiteit complexer in elkaar zit. De goeden tegen de slechten: dat speelden wij ettelijke jaren geleden in het grote chirobos.

Verkiezingen zijn een populariteitstest, dat staat buiten kijf. Zelfs aan de K.U.Leuven, anders was Rik Torfs nooit op een haar na rector geworden van onze Alma Mater. Torfs opperde bij de vorige verkiezingen het idee om meer vrouwen toe te laten in bestuursorganen. *De iure* een nobel streefdoel, *de facto* al veel minder evident, daar er vier jaar geleden nog véél minder dan een vijfde van de professoren van het vrouwelijk geslacht was.

Hoed je dus voor mooie woorden en plat populisme. De associatie afschaffen, alle externe bestuurders van hun functie ontslaan, het klinkt misschien allemaal erg mooi als programma-punt, maar wat schuilt er achter dergelijke argumenten? Ga na of de beloftes van de kandidaten realiseerbaar zijn. Meer geld voor de drie groepen, voor onderwijs en onderzoek, is dat bijvoorbeeld niet: we zullen immers eerder moeten besparen.

Vandaar deze oproep aan het kiescorps: informeert jezelf. Vorm je geen beeld van de kandidaten op basis van gesprekken in de wandelgangen. Laat je stem afhangen van persoonlijke indrukken van wat de heerschappen in kwestie te vertellen hebben, van een uitgebreide lectuur van hun programma's, van een of meerdere van de debatten die in de loop der weken worden georganiseerd. En van de berichtgeving en commentaren in *Veto* natuurlijk.

KEN LAMBEETS |

(Bovenstaande tekst is een Splinter. De inhoud ervan is alles, behalve objectief.)

derheid van het totaal aantal stemgerechtigden te halen, maar enkel van het totaal uitgebrachte stemmen, onthoudingen meegerekend.

Indien niemand dit aantal bereikt, vindt op 15 mei een derde stemronde plaats. Een kandidaat is verkozen als hij de meerderheid van de uitgebrachte stemmen weet te vergaren.

Onthoudingen worden ditmaal niet meer meegerekend.

Indien een van de kandidaten tijdens een van deze rondes verkozen wordt, worden na het bekendmaken van het resultaat de BUR en de Inrichtende Overheid samengeroepen. Deze organen dragen dan samen de nieuwe rector voor en bevestigen hem.

Studentenvertegenwoordigers aan het woord

Wie krijgt de stem van de student?

Wanneer op 5 mei 2009 de eerste stemronde van de rectorsverkiezingen ingaat, zullen ook studenten hun inbreng hebben. Dit wil niet zeggen dat elke student het stemhokje zal binnenkruipen: de vorig jaar verkozen studentenvertegenwoordigers doen dat wel voor je.

IDE SMETS & RUBEN
BRUYNOOGHE |

Om te weten te komen welk bolletje, vakje of desgevallend welke andere geometrische figuur onze vertegenwoordigers zullen inkleuren, hield *Veto* een rondvraag bij de stemgerechtigden. Gewapend met vier vragen gingen we op zoek naar een consensus of versnippering binnen de studentenfractie.

Wat zou de studenten beïnvloeden bij het geven van hun stem? Als we de antwoorden mogen geloven, stemmen de studenten op degene die objectief de beste kandidaat is. Arne Smeets, voorzitter van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie

“Een mix van ervaring en een sterke persoonlijkheid”

(LOKO), verduidelijkt: “Een man die een mix biedt van ervaring en een sterke persoonlijkheid. Iemand die dus effectief een beleid kan uitvoeren, maar bovendien een goed programma kan schrijven. Zelfs een sterke persoon is niets zonder goede ideeën voor een beleid.”

PARTICIPATIE

Om de stem van de studenten te winnen, houden de kandidaten ook maar best rekening met de reeds verworven participatie die de studenten verkregen hebben, of zoals Daniel Mayerson, preses van Wina, het verwoordt: “De huidige ploeg heeft heel wat gedaan voor de studentenparticipatie, we zijn nu

toegelaten op elk bestuursorgaan. We moeten ervoor zorgen dat we in die trend blijven vooruitgaan.”

Doet het er iets toe uit welke

“zo goed mogelijk te communiceren naar onze achterban”

faculteit de kandidaten komen, vroegen we ons in tweede instantie af. Het antwoord is voor de meesten een welluidende ‘neen’. Uit de hoek van Arne Smeets horen we zelfs voorzichtig suggereren dat de studenten wellicht iets objectiever zijn dan de hoogleraren zelf: “Zij

hebben immers een sterkere relatie met een kandidaat uit hun eigen faculteit dan de studenten”.

Dat niet iedereen blindelings vertrouwt op de neutraliteit van de student bewijzen Wouter Teerlinck en Wouter Rerren, beiden zetelend in de Academische Raad. Ze geloven in het algemeen wel in de vertegenwoordigers, maar waarschuwen toch voor een gebrek aan objectiviteit. Bovendien geven ze toe dat de faculteit voor sommigen wel een rol zou initieel kunnen spelen in het maken van keuzes. “Maar dat zou moeten worden weggewerkt door degelijke debatten.”

BLOK?

Mogen we een studentenblok verwachten? De studenten hopen van wel. “Het is alleszins een streefdoel,” zegt Stijn Geysenbergh en met hem iedereen die we te spreken krijgen. “Er zal niet op voorhand al een blok voor handen zijn, maar na de discussies in de vergaderingen zal dat daar hopelijk

wel uit voortvloeien,” meent Peter Geerts uit de faculteit economie. Bij Wouter Teerlinck horen we echter een gezond relativisme: “We moeten hopen op een consensus, maar uiteindelijk kunnen we zoiets niet nagaan. Iedereen beslist voor zichzelf wat hij of zij invult op dat stembriefje.”

Wat zijn tenslotte de belangrijke dossiers waar de studenten van wakker liggen? Als we de vraag stellen krijgen we zo goed als altijd het Leuvense universitair systeem (LUS) te horen, het zorgenkindje van de huidige bestuursploeg. Andere dossiers die vaak worden aangehaald, zijn de internationale positionering van de universiteit en de implementatie van de diplomaruimte. Dat deze abstracte dossiers studenten bezig houden is natuurlijk zeer de vraag. Peter Geerts: “De student ligt daar nòg niet wakker van, maar daar willen we graag verandering in brengen. Wij gaan proberen informatie over de nakende verkiezingen zo goed mogelijk te communiceren naar onze achterban en zullen dan klaar staan om vragen te beantwoorden.”

Welke zijn de gevaren bij de rectorsverkiezing?

De valkuilen van de campagne

Naast een hoogmis van de democratie is een verkiezing natuurlijk ook een potentiële doos van Pandora: daarin verschilt de universiteit geen haar van de maatschappij. Hoe kan de rectorsverkiezing alsnog een smet op het Leuvense blazoen betekenen?

SIMON HORSTEN & MAARTEN
GOETHALS |

Laten we bij dit stukje pessimistische futurologie de gevaren van een verkiezing in drie categorieën onderverdelen: populisme, technouterij en bedrog.

POPULISME

De universiteit bestaat naar verluidt dan wel uit het intellectuele kruim van de natie, dat betekent geenszins dat haar stemgerechtigden niet vatbaar kunnen zijn voor een flinke brok populisme. Heel wat academici die tussen de verkiezingen door niet bijster geïnteresseerd zijn in het beleid van hun instelling, stemmen zoals de gemiddelde LDD-kiezer: spontaan en louter gevoelsmatig. Een kandidaat die erin slaagt een (onbestemd) gevoel van ongenoegen te benoemen en boven-

dien aantrekkelijke oplossingen formuleert, zou wel eens op heel wat stemmen kunnen rekenen. Zeker als de overige kandidaten er een zootje van maken.

Voor populistische kandidaten (en stemmers) is de haalbaarheid van de oplossingen een te verwaarlozen aspect. Een rector is echter niet almachtig: hij moet rekening houden met de decreetgever, de verschillende beslissingsorganen van de universiteit, een sterke associatie, de andere Vlaamse universiteiten en een erfenis van zijn voorgangers. Daarom moet hij tijdens de verkiezingscampagne zijn beloftes waken en wegen, er zich voor houden de kiezers niets op de mouw te spelden. En daarom is het ook erg belangrijk de verschillende programma's stevig onder de loep te nemen.

Mogelijke populistische be-

loftes zijn: het afschaffen van de associatie, het tegenhouden van de academisering, alle macht naar de individuele prof of student, de weigering mee te gaan in de flexibilisering van het onderwijs, enzovoort.

TECHNEUTERIJ

Populisme heeft echter een groot voordeel: dat van de duidelijkheid. En dat is in een campagne een *condicio sine qua non* voor een ernstig inhoudelijk debat over de toekomst van universiteit.

Precies daarom zou het gevaarlijk zijn de verkiezingsdebatten te laten verworden tot technische discussies over punten komma's — of erger: over essentiële kwesties die echter slechts als een pure rataplan overkomen bij de doorsnee stemmer. Een rector moet in staat zijn een standpunt of dossier genuanceerd maar begrijpelijk te communiceren.

Daarenboven leveren zowel technouterij als populisme het gevaar op zich te concentreren op een klein aantal thema's en

De kandidaten

Koen Geens

Kort: Faculteit Rechtsgeleerdheid, groep Humane Wetenschappen. Mede-oprichter van het advocatenkantoor Eubelius. Tot vorige week kabinetschef socio-economische zaken van Vlaams Minister-President Peeters. 51 jaar.
Achtergrond: Koen Geens heeft heel wat toppers in de advocatuur en de politiek. Met Eubelius is hij de juridische architect van de Leuvense Associatie, waardoor hij ook de voormalige rector André Oosterlinck al kent.

Geens heeft, met het neerleggen van zijn functie als kabinetschef in een voor Kris Peeters cruciale periode, getoond volop te gaan voor het rectorchap. Bovendien geniet hij het voordeel de enige kandidaat te zijn uit zijn groep.

Kansen: Groot. Samen met Waer de kandidaat die het meeste kans maakt.

Bernard Himpens

Kort: Faculteit Geneeskunde, groep Biomedische Wetenschappen. Voormalige voorzitter van de Vereniging Academisch Personeel Leuven. Momenteel decaan van zijn faculteit. 50 jaar.

Achtergrond: Bernard Himpens heeft ontzettend veel bestuurlijke ervaring binnen en zelfs buiten de universiteit. Hij heeft de laatste jaren voor diverse functies ook al enkele verkiezingen overleefd, al haalde hij het bij zijn decaansverkiezing vier jaar geleden slechts nipt van de toen nog vrij onbekende Jan Eggermont.

Zijn faculteit levert liefst twee rector-kandidaten, wat het stemgedrag van Geneeskunde, dat zo'n dertig procent van alle stemgerechtigden in huis heeft, in een tweestrijd kan doen omslaan.

Kansen: Klein. Himpens wordt consequent achter het strijdende koningskoppel geplaatst.

Stefaan Poedts

Kort: Faculteit Wetenschappen, groep Wetenschap & Technologie. 46 jaar.

Achtergrond: Stefaan Poedts is de jongste, de onbekendste en de minst ervaren van de vier. Poedts is een even verrassende kandidaat als Rik Torfs vier jaar geleden, maar kan minder geloofsbrieven voorleggen als bestuurder. Een voordeel is dan weer dat hij door zijn volstrekte onbekendheid buiten zijn groep niet moet opboksen tegen een negatief imago en zich kan profileren als kandidaat van de 'basis'. Bij zijn studenten is hij behoorlijk populair.

Kansen: Minimaal. Poedts moet wel erg sterk uit de hoek komen om enige stemmen te vergaren, al wordt na de vorige verkiezing niemand meer *a priori* afgeschreven.

Mark Waer

Kort: Faculteit Geneeskunde, groep Biomedische Wetenschappen. Vicerector Biomedische Wetenschappen. Voorzitter van de Universitaire Ziekenhuizen. Vanaf deze week 58 jaar.

Achtergrond: Waer is de enige kandidaat van de huidige bestuursploeg en heeft dus ook een goede relatie met Vervenne. Hij wordt algemeen beschouwd als een van de betere vicerectoren uit diens ploeg, al waagde hij zich tot nu toe zelden buiten zijn eigen groep. Bij Humane en Exacte Wetenschappen is zijn bekendheid dan ook minder groot. Binnen zijn eigen groep wordt het vooral uitkijken voor zijn decaan en tegenkandidaat, Himpens.

Kansen: Groot. Samen met Geens de kandidaat die het meeste kans maakt.

daardoor andere, belangrijke discussies over het hoofd te zien.

BEDROG

Manipulatie van kandidaten, onderlinge afspraken, moddergooien, louter strategische kandidaturen, chantage, het beloven van postjes: het komt voor in de beste families. Dit gevaar is het minst zichtbare, maar veruit het vervelendst, aangezien de kiezer een rad voor ogen wordt gedraaid. Hoe belangrijker de positie, hoe sneller men overgaat

tot dit soort praktijken. En in deze verkiezing gaat het om een erg belangrijke positie.

Uiteraard zijn niet enkel de kandidaten verantwoordelijk voor de hygiëne van de rectorsverkiezing. Er is een verkiezingscommissie die moet toezien op het verloop ervan én er is de rol van de media, waaronder zeker niet in de laatste plaats ook *Veto*. Elke betrokkene kan bijdragen tot een serene, inhoudelijk boeiende en breed gedragen verkiezing.

Factoren die mee de verkiezingsuitslag bepalen

Kennis is macht, maar kennissen zijn machtiger

Net als in de politiek is het bij het winnen van rectorverkiezingen een kwestie van de meeste stemmen achter je naam te krijgen. Daarom zal er de komende maanden duchtig worden genetwerkt en handjes worden geschud. Winst is het resultaat van marketing, profilering en de juiste kennissen op de juiste plek op het juiste moment.

MAARTEN GOETHALS |

"Kennis is macht, maar kennissen zijn machtiger," luidt een hedendaagse interpretatie van Bacons bekend adagium. De sleutel tot succes is vaak de toegang tot een bepaald netwerk. Dat geldt het sterkst voor de politiek en het bedrijfsleven, en in bescheiden mate ook voor professoren die rector willen worden. Een kandidaat is meestal het kopstuk van een brede achterban, die niets liever heeft dan dat zijn mantje aan de macht komt.

Iemand met een beetje politieke en sociale feeling spant mensen met moreel gezag voor de kar en weet handig de verschillende machtsbastions aan deze instelling te bespelen. Dat mag geen sinecure heten, want de K.U.Leuven is opgebouwd uit diverse afdelingen, organen, raden, groepen en faculteiten. De vraag bij elk van deze geleidingen luidt dan ook: naar wie gaat haar steun uit?

GROEPEN

De belangrijkste concentraties van macht zijn de drie wetenschappelijke groepen. Zij vormen het niveau tussen de faculteiten en het algemeen bestuur. Met uitzondering van Humane Wetenschappen zijn de bevoegdheden voor de groepen Wetenschap & Technologie en Biomedische Wetenschappen rijkelijk uitgebreid, waardoor het niet onzinnig is te spreken over drie aparte bestuurseilanden binnen één universiteit. Hoewel de betrokkenen

het zullen ontkennen, zijn de twee groepen uit Heverlee bestuurlijke baronieën met aan het hoofd een vicerector. Een zwak rectoraal bestuur en onmondige faculteiten hebben 'meegewerkt' aan deze situatie, waar kandidaat-rector en huidig vicerector Biomedische we-

Bestuurlijke baronieën met aan het hoofd een vicerector

tenschappen Mark Waer een niet onbelangrijke rol in heeft gespeeld. Maar ook Bernard Himpens heeft zijn aandeel in dit verhaal, hetzij als decaan geneeskunde die het allemaal liet getijden. Dat hoeft niet bepaald in zijn nadeel te zijn. Himpens kan zich opstellen als de kandidaat die de decanen teruggeeft waar ze recht op hebben.

Een huidige vice-rector omschreef zijn functie als "in het zicht van het rectoraat, maar achter de schouders van de rector". Vertaald: hun uiteindelijke verantwoordelijkheid ligt bij de rector, maar intussen werken vicerectoren voor eigen rekening. Waer weet hoe de universiteitsstructuren echt marcheren en wat de valkuilen zijn. Hij heeft het allemaal stilletjes geleerd in de schaduw van Vervenne. In zijn voordeel spreekt het bestuursucces van zijn 'autonoom' werkende groep. Tegenstanders ook binnen

de eigen groep zien hier net een bedreiging in en vrezen voor zijn "harde hand". Voor Waer zal veel afhangen van hoe hij zijn beleid van de afgelopen vier jaar als vicerector verkoopt en hoe hij de kritieken zal weerleggen. Voornamelijk van het kamp Himpens verwacht men op dit punt aardig wat weerwerk. Als jurist speelt Koen Geens een thuis-match binnen Humane wetenschappen, maar op verdienste zal hij de wedstrijd niet winnen. Buiten zijn eigen faculteit is Geens voor velen een onbekende.

Een groep steunt niet altijd automatisch en eensgezind een kandidaat uit haar omgeving. Bij de vorige rectorverkiezingen bleek dat de grote inschattingfout van Herman Nys die als docent medisch recht verkeerd dacht de faculteit Geneeskunde (dat goed is voor dertig procent van de stemmen) achter zich te hebben.

De K.U.Leuven telt wel meerdere bastions van stemmen, die de uitslag in het voor- of nadeel van een kandidaat kunnen beslissen. Wat zal het UZ Leuven doen, waar Waer voorzitter is? Zal de Campus Kortrijk de uit Veurne afkomstige West-Vlaming Himpens steunen? En wat te verwachten van de verschillende raden, zoals de onderzoeks- en onderwijsraad? Als bijvoorbeeld een van de kandidaten zegt dat hij huidig vicerector onderwijs Ludo Melis wil behouden, overtuigt hij dan de leden van de onderwijsraad die vinden dat

het een schande is dat Melis moet verdwijnen omdat Vervenne als rector faalde?

PLOEGEN

"Meer dan de groepen zullen de ploegen rond de kandidaten een belangrijke rol spelen," beweert een professor die nog in de verkiezingsploeg van Vervenne zat. Iedereen weet dat een kandidaat een groep mensen rond zich heeft verzameld die samen met hem de campagne bepalen, gaande van het schrijven van speeches en programma's, tot het informeel ronselen van stemmen en het organiseren van nieuwslekken. Maar de buitenwereld weet nooit precies wie tot die ploegen behoort. Rond de samenstelling ervan wordt altijd geheimzinnig gedaan, zeker ook wat de voortijdige verdeling van postjes en ambten betreft als bedanking voor geleverde diensten.

De belangrijkste uitdaging op dat vlak is een ploeg samenstellen die niet geaffilieerd wordt met omstrede figuren, zoals erector Oosterlinck. Dat pikt de universitaire gemeenschap niet meer. Zij wil een onafhankelijke kandidaat die zich niet laat intimideren door Oosterlinck.

Van groot belang is ook hoe de ploegen zullen omgaan met de erfenis van vier jaar Vervenne. Kandidaten die zich te sterk distantiëren van de bijbelegde dreigen een groot deel van ontevreden stemmen, die Vervenne en zijn entourage nog steeds steunen, mis te lopen. Anderzijds is een grote vereenzelviging met de vorige rector en zijn stijl van besturen ook riskant. Dat beseft ook Waer. Sinds hij voor zichzelf had uitgemaakt op te komen voor

rector, bedankte hij dit jaar vriendelijk voor het gezamenlijke skireisje met het voltallige College van Bestuur. Maar zijn baas echt afvallen, kan hij niet. Dat zou verraad zijn en niemand wil een anti-collegiale rector.

POLITIEKE KLEUR

Een factor die vooraf niet echt in de schatten valt volgens waarnemers, is de politieke kleur van de kandidaten. Als voormalig kabinetschef van Vlaams minister-president Peeters heeft Geens een niet te loochenen verleden. Ook Waer werkte een paar jaar voor het kabinet volksgezondheid onder Magda Aelvoet (Agalev). Stemmen op basis van 'politieke verbondenheid' is daarom niet vreemd. De andere kandidaten kunnen hier punten verliezen. Zeker aan een katholieke instellingen waar het aantal professoren (en kiesgerechtigde studenten) met een lichte sympathie voor de CD&V de overhand haalt. Maar een neutrale rector zonder een specifieke kleur zou bijvoorbeeld op meer bij alle politieke partijen kunnen rekenen, dan één met een duidelijk profiel. Alles is kwestie van perceptie.

Tot slot is het niet oninteressant te onderzoeken welke rol sommige afdelingen gaan spelen die in de nasleep van de niet-verlenging zijn opgestaan als het morele geweten van de universiteit. Voor voornamelijk zwevende stemmen fungeren zij als gezagsvolle kieswijzers. Daarbij denken we aan de Medische Raad die de rol van Himpens in het hele verhaal ter discussie stelde, VAPL die spreekt namens de professoren, en de figuren rond de Cipressa-denkgroep (Tollebeek, Eggermont, De Strooper...).

Discussiepunten voor de rector-kandidaten

Vragen aan de toekomstige rector

Op dinsdag zes maart traden de rector-kandidaten officieel in de arena. Om zo veel mogelijk stemmen te vergaren, kunnen ze maar beter duidelijke standpunten hebben. Wij zetten de thema's waar het de volgende verkiezingen om zal draaien al even op een rijtje.

KEN LAMBEETS, RUBEN BRUYNOOGHE & IDE SMETS |

EVALUATIEPROCEDURE

Ten eerste is er de evaluatieprocedure op zichzelf. De Bijzondere Universiteitsraad (BUR) van de K.U.Leuven liet op vrijdag 19 december 2008 met een heldere e-mail al weten dat ze beslist heeft de procedure voor de rectorsevaluatie grondig te heroverwegen. De raad vond het uiteindelijk toch niet opportuun de reglementen nog voor de komende rectorverkiezing van het voorjaar 2009 te wijzigen, gezien de implicaties voor het bestuursmodel en de wenselijkheid van breed overleg vooraf. Het is nu aan de toekomstige ploeg om een nieuw model te installeren, de concrete invulling zal wellicht onderwerp van discussie worden tijdens de verkiezingen.

SCREENINGSPROCEDURE

Er was afgelopen maanden ook grote heisa over de screeningsprocedure van de rector-kandidaten.

Kandidaat-rectoren zouden door een commissie in de schoot van de Bijzondere Universiteitsraad getoetst worden aan het profiel van de rector. Dit voorstel heeft het uiteindelijk niet gehaald. In een mail aan de universitaire gemeenschap kondigde aftredend rector Marc Vervenne nog aan: "De Academische Raad vindt het voorstel om kandidaat-rectoren door de Bijzondere Universiteitsraad te toetsen aan het 'profiel van de rector' waardevol, maar is van oordeel dat het niet opportuun is die wijziging in de huidige omstandigheden door te voeren. Daarom stelt hij voor de bespreking ervan te koppelen aan een grondige heroverweging van de reglementering in het academiejaar 2009-2010. Denkend aan de grote tegenstand van de academici tegen de screeningsprocedure, kan pleiten voor het voorstel wel eens je politieke doodvonnis betekenen.

VISIE UNIVERSITEIT

De nood aan een duidelijke visie op de universiteit dringt zich ook op. Momenteel zit de universiteit immers met twee gescheiden structu-

ren. Zo is er enerzijds de academische zijde met de Academische Raad en het College van Bestuur (CvB) die zich bezighoudt met zaken als onderwijs en onderzoek. Anderzijds is er de vzw-structuur van de Raad van Bestuur die toezicht moet houden. De Associatie zit ergens tussen deze twee structuren. Dit is een complex systeem dat niet optimaal werkt. Er zijn hier dan ook enkele prangende vraagstukken aan verbonden. Moet de samenstelling van het CvB worden herzien? Moet iemand binnen het CvB bevoegd worden voor de Associatie? Hoeveel autonomie krijgen de drie groepen — biomedische, humane en exacte wetenschappen — toebedeeld en wat is de plaats van de rector ten opzichte van de voorzitter van de Raad van Bestuur en de voorzitter van de Associatie?

Ook andere bestuursorganen van de K.U.Leuven liggen onder vuur. De Inrichtende Overheid (IO) onder leiding van Kardinaal Danneels bijvoorbeeld. Het was immers de IO die de negatieve evaluatie van Marc Vervenne mocht aankondigen. Er zijn dan ook academici die vrezen dat de stem van de externe bestuurders te hard doorweegt in het beleid en dat de universiteit haar maatschappelijke rol uit het oog verliest. Is het profiel

van de externe bestuurders wel academisch genoeg?

ACADEMISERING

Ook in belangrijke dossiers als de academisering, het Leuven Universitair Systeem (LUS) en de associaties is er nog heel wat manoeuvreerruimte. De associaties zelf zijn ondertussen wel een onweerlegbaar feit, over het bestuursmodel van het LUS — dat is de naam van de koepelorganisatie die

"Nood aan duidelijke standpunten"

alle hogescholen en de K.U.Leuven omvat — is daarentegen het laatste woord nog niet gevallen. Ligt de nadruk op een centraal bestuur of eerder ergens anders? Hoe moet de K.U.Leuven zichzelf profileren in heel dit verhaal? Zal dit niet leiden tot een devaluatie van een K.U.Leuven diploma? De kandidaten kunnen hier dus maar beter duidelijke ideeën over hebben, want voor de afschaffing pleiten is weinig realistisch en staat eigenlijk gelijk aan een totale demagogie.

De vraag is bovendien of de kiezer genoeg betrokken is bij het LUS. Heel wat professoren zijn kwaad omdat de communicatie al

te zeer top-down gebeurt. Dit maakt dat er weinig doorsijpelt tot de organen waar de informatie uiteindelijk zou moeten raken.

MAATSCHAPPELIJK

Ook op maatschappelijk vlak is er ruimte voor verbetering. Men hoort vaak dat de huidige rector het maatschappelijk debat dat de universiteit moet voeren te veel aan zich heeft laten voorbijgaan. Zowel professoren als studenten zouden

meer betrokken moeten worden. Hier is er wellicht nog meer ruimte voor inventiviteit bij de kandidaten. Op de volgende vragen zullen ze zeker een antwoord moeten bieden. Op welke manier komen er meer allochtone studenten naar de universiteit? Hoe kunnen studenten meer geprikkeld worden om de actualiteit te volgen en welke rol kan de universiteit hierin spelen? Moeten er extracurriculaire vakken worden aangeboden? Hoe kunnen we het werk van professoren meer valoriseren en in welke mate wordt deelname aan maatschappelijke projecten van professoren gestimuleerd?

Dada Life in Het Depot

“We willen de wereld veroveren!”

Niemand betwijfelt de terminale hipheid van de Leuvense studentenpopulatie. Het technicolor volk van hier is sowieso vertrouwd met de monsterhit “Fun Fun Fun” van het Zweedse Dada Life. Breinen Olle Cornéer en Stephan Engblom willen de wereld veroveren met vette beats en knorrende bassen. Hun offensief in Het Depot donderdag belooft een waanzinnig feest te worden.

JEROEN DEBLAERE & GEERT JANSSEN |

Veto: Hoe lang zijn jullie al bezig met elektro?

Olle Cornéer: «Dada Life is een project waar Stephan en ik al twee jaar mee bezig zijn. Maar daarvoor speelden we in allerlei soorten groepjes. Stephan hield zich toen op in elektro- en housemilieus en ik had ook een aantal elektroprojectjes.»

GEZICHT

Veto: Wat zijn de plannen met Dada Life in de toekomst? Is het één van de vele projecten of is er meer aan de hand?

Cornéer: «In de nabije toekomst is er natuurlijk de nieuwe plaat die we zullen uitbrengen. Mensen mogen zich aan iets nieuws verwachten. We hopen dat de nieuwe tracks de mensen in het gezicht zullen slaan, iets zullen brengen waar ze niet aan

gedacht hadden en dat hen totaal zal verrassen.»

«In de verdere toekomst willen we total world domination. We willen de hele wereld veroveren (lacht)! Dit is echt nog maar het begin, je hebt nog niets gezien.»

“Het zal een groot feest zijn”

BLOODY

Veto: Wat kunnen we verwachten donderdag?

Cornéer: «Nu is ongeveer het moment gekomen waarop we onze nieuwe nummers beginnen te spelen. We willen eens zien of het

ook werkt bij het publiek. Het is ook voor ons spannend om te zien hoe de mensen zullen reageren.»

«In elk geval zal het één groot feest zijn. De muziek zal de mensen verrassen en ze in de rug steken wanneer ze het niet verwachten.»

Dat is ook waar Dada Life om draait: verrassen en vernieuwen. We willen niet telkens datgene blijven maken wat mensen van ons gewoon zijn. Neen, nieuwe nummers en een nieuwe sound, dat mogen jullie verwachten.»

Veto: U heeft het over in het gezicht slaan, in de rug steken. Dat klinkt vrij agressief.

Cornéer: «It's going to be a bloody party!»

Donderdag treedt Dada Life op in Het Depot. Diezelfde avond treden ook het Leuvense elektrobandje Dropping Dishes aan en ook de godendeejays van Studio Brussel, Gerrit Kerremans en Nadiem Shah, met hun Mish Mash Soundsystem. Gegadigden kunnen mailen naar traktatie@veto.be en kunnen, als ze sympathiek en snel genoeg zijn, duo-tickets winnen voor het optreden.

The Bony King of Nowhere

“Muziek schrijven is als een spier die je moet trainen”

Vorige donderdag verzorgde The Bony King of Nowhere het muzikale intermezzo van het boekenprogramma ‘Uitgelezen’ in bibliotheek Tweebronnen. Met zijn debuut Alas My Love, nu al de bestverkochte cd van 2009 in de Gentse Bilbo, groeide de 22-jarige Bram Vanparys uit tot een ware hype. Zelfs in zijn ‘fluisternummers’ overtuigt hij met zijn krachtig, haarzuiver stemgeluid. Soms arrogant bevonden, maar in werkelijkheid een bescheiden, sympathieke knul met een Gents accent die dweept met Fleet Foxes.

BET BOSSELAERS & LISA DEVELTERE |

Veto: Je bent al twee jaar bezig. Waarom vindt je doorbraak juist nu plaats?

Bram Vanparys: «Twee jaar geleden was er nog niets om mee naar buiten te komen. Ik wachtte tot het goed genoeg was. Nu komt de plaat uit en is er veel heisa rond. Maar ik ben een enorme twijfelaar: als ik een

weer heel slecht vond (lacht), maar hij heeft gezegd dat ik er iets mee moest doen. Hij had een wijs percussiedingske, ik speelde gitaar en zo is het begonnen.»

«Zijn ‘sixties-aanpak’ van producer heeft ook het verschil gemaakt. Technisch is het alleen materiaal uit de jaren ‘60. Dat zorgt voor een enorme klankkleur. We hebben ook opgenomen met de gedachte: als een bepaalde lijn goed gespeeld is,

want dat komt arrogant over. Mijn mening is dat er in België nog nooit zoiets cools gemaakt is als Bob Dylan, Neil Young of The Beatles.»

teresseert mij eigenlijk even veel als muziek. In een Vlaams bos staan ontmoet me evenzeer als een goede plaat. Maar ik heb gekozen voor muziek. Op mijn

regionen van Bon Iver en Fleet Foxes te vertoeven, de nieuwe generatie die ook nogal opkijkt naar de jaren zestig. Onlangs werd ik weer depressief toen ik las dat Robin Pecknold van Fleet Foxes even oud is als ik!»

Veto: Is je artiestennaam ook een referentie naar jezelf, omdat je vrij mager bent?

Bram: «Misschien. Maar dan zou ik van mezelf vinden dat ik een koning ben. (lacht) En ‘van nergens’! Het was meer het zielige dat mij daarin aansprak. Don Quichote is ook zo iemand: hij denkt dat hij de man is, maar eigenlijk is hij een zielig manneke op een ezel.»

Veto: Je zei eens dat je altijd ‘gezond arrogant’ bent geweest. Denk je dat een tikkeltje arrogantie noodzakelijk is om ergens te geraken in de muziekwereld?

Bram: «Ik heb dat eigenlijk niet gezegd. Wanneer mijn muzikanten zeggen dat ze bij The Bony King spelen, krijgen ze vaak te horen: “Oei, bij dienen arrogante?” Dat gaat blijkbaar de ronde. Ik ben verlegen en soms onwennig; daarom denken mensen constant dat ik arrogant ben. Ik kan er niet aan doen. Bovendien, als je in België gelooft in wat je doet — zoals ik —, ben je al arrogant. Ik weet gewoon wanneer ik iets goed of iets rot-slecht heb gemaakt.»

Veto: Wat stelt de foto op de hoes van Alas My Love eigenlijk voor?

Bram: «Een neergestorte satelliet. Er zitten twee boeren op die kostbaar materiaal aan het verzamelen zijn. En dan duizenden witte vlinders. Die foto is me altijd bijgebleven. Het is triestig, maar die vlinders maken het toch mooi.»

(LISA DEVELTERE)

«Ik denk dat het ligt aan de mentaliteit. Het kan toch geen toeval zijn dat er uit één stad als Seattle meerdere wereldgroepen voortkomen?»

Veto: Vind je zelf dat je genoeg kansen hebt gekregen om te geraken waar je op dit moment bent?

Bram: «Ik heb eigenlijk al meer kansen gekregen dan Fleet Foxes! Ik heb erg lang kunnen werken aan mijn plaat in een heel zotte studio, terwijl zij hun plaat thuis hebben opgenomen.»

Veto: Wilde je altijd al muziek maken?

Bram: «Totaal niet. Ik wou ornitholoog worden. De natuur in-

achtende heb ik een oude gitaar vastgepakt en speelde ik daar wat op. Ik spaarde voor een 16-sporenrecorder en nam een

“Ik heb al meer kansen gekregen dan Fleet Foxes”

demo op. Plotseling win je daar dan wedstrijden mee en gebeurt er vanalles.»

Veto: Zie je toekomst in The Bony King? Denk je er later van te kunnen leven?

Bram: «Het zou leuk zijn, maar ik zie wel wat er gebeurt. Het is natuurlijk mijn droom om in de

“In een Vlaams bos staan, ontmoert me evenzeer als een goede plaat”

band als Fleet Foxes hoor, vind ik mijn plaat zo slecht! (lacht).»

Veto: Ben je dan niet te streng voor jezelf, of is het eerder gezonde ambitie?

Bram: «Robin Pecknold van Fleet Foxes vindt zijn plaat ook slecht. Hij zei: “Als ik naar de Beach Boys luister, denk ik: waar ben ik toch mee bezig?” Zo ben ik ook. Het is die energie van Fleet Foxes die me zo aanspreekt. Ik heb ze live gezien en dat is zó goed. Pecknold zingt ook enorm door. Op mijn tweede plaat ga ik waarschijnlijk geen enkel zacht ‘fluisternummer’ zeten.»

Veto: Schrijf je constant nieuwe muziek?

Bram: «Was dat maar waar. Het is als een spier die je moet trainen, dat schrijven. Eigenlijk zou ik elke dag een nummer moeten maken, maar het komt er niet van.»

Veto: Wat is de rol van je producer Koen Gisen geweest bij het opnemen van de plaat?

Bram: «Zonder Koen had ik die plaat nooit gemaakt. ‘The Sunset’ is een nummer dat ik al-

maar vals, dan laten we het zo. We hebben niets geknipt of getuned. De groove is veel belangrijker dan of het strak zit of niet. Neem nu ‘Sympathy for the Devil’ van The Rolling Stones. Die percussie zit scheef, en die gitaren staan heel erg vals! Maar het was wel een terechte hit. De vibe die daarvan uitgaat, is ongelooflijk.»

Veto: Vele hedendaagse muzikanten vinden hun inspiratie in de muziek van de jaren zestig. Is het dan niet mogelijk om iets totaal nieuw te maken?

Bram: «Je kan niet weten of alles al bestaat. In de jaren zestig dachten ze ook dat ze alles al hadden uitgevonden. En toen zijn ze met synths en zo begonnen. Ik ga het alleszins niet uitvinden (lacht). Ik ben een te grote liefhebber van het traditionele songschrijverschap.»

Veto: Zijn er Belgische bands die je inspireren?

Bram: «Eigenlijk niet. Ik bewonder Jacques Brel, maar dat is een ander genre. Of Vaya Con Dios. Ik mag mijn filosofie rond Belgische muziek niet te veel verspreiden,

The Bony King of Nowhere speelt op 2 april in STUK.

Een vervolgverhaal door Elias Gits (tekst: Vincent Vanneste)

Cultuurkalender

DINSDAG 10/03

Ensembles Nieuwe Muziek Lemmensinstituut o.l.v. Geert Callaert

Klassiek — om 20u in de Concertzaal van het Lemmensinstituut, Herestraat 53 (www.lemmens.be)

Di-Rect doet Tommy

Musical — vanaf 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

W.M.D. (just the low points)

Theater — om 20u in de Molens van Orshoven (www.inbreek.be)

Frank Vander Linden: Solo!

Muziek — vanaf 20.30u in STUK (www.stuk.be)

Ensembles Nieuwe Muziek Lemmensinstituut o.l.v. Geert Callaert

Klassiek — om 20u in de Concertzaal van het Lemmensinstituut, Herestraat 53 (www.lemmens.be)

WOENSDAG 11/03

Unbreakable

Breakdance-event — vanaf 16u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Laat op de avond na een korte wandeling — De Koe

Theater — om 20u in het Wagehuys (www.30cc.be)

Johnson & Johnson (Dans les forêts) — Manah De Pauw

Theater — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

Frank Vander Linden: Solo!

Muziek — vanaf 20.30u in STUK (www.stuk.be)

GEANNULEERD: Stijn Meuris: De waarnemer

Student Special — om 21u in de Schouwburg (www.30cc.be)

DONDERDAG 12/03

Boombal Bloedseries

Muziek — om 20u in de Universiteitshal, Naamsestraat 22 (www.boombal.be)

DADA Life

Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Kamerkoor en Atelier Oude Muziek Lemmensinstituut o.l.v. Erik Van Nevel

Klassiek — om 20u in de Concertzaal van het Lemmensinstituut, Herestraat 53 (www.lemmens.be)

Wawilwiedoen — Bronks

Theater — om 20u in het Wagehuys (www.30cc.be)

Johnson & Johnson (Dans les forêts) — Manah De Pauw

Theater — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

Traumvogel — Agatha

Muziek — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

VRIJDAG 13/03

Peter en de Wolf

Brussels Philharmonic en Louis Tobback (verteller)

Klassiek — om 19u in de Minnepoort (www.30cc.be)

Johnson & Johnson (Dans les forêts) — Manah De Pauw

Theater — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

Johnson & Johnson (Dans les forêts) — Manah De Pauw

Theater — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

ZATERDAG 14/03

Een nieuwe lente!

Klassiek — om 20u in de Sint-Kwintenskerk, Naamsestraat (www.cappellaconcinitie.be)

Ketaloco in concert presents Jamie Jones

Muziek — om 22u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Kort Cultuur

DADA

Donderdag laat Het Depot je knallen op de electrobeats van DADA Life. Op 12 maart, om een uur of acht, kan je er Olle en Stephan gaan bewonderen. Samen met de mannen van Dada Life treden donderdag ook de electroboys van het Leuvense Dropping Dishes en het leuk bekkende Mish Mash Soundsystem aan. Met Veto hoeft dat feestje overigens niets te kosten. *Get your dancing shoes on* en mail eerst naar traktatie@veto.be om op z'n minst kans te maken op een van de drie duo-tickets.

IFTF

Er valt nog veel meer plezier in de

vorm van tickets te winnen. Vanaf 11 maart kan je de studentenkringen bewonderen, aanmoedigen of stiekem uitlachen tijdens het InterFacultair Theaterfestival. Vele vragen dringen zich op: "Zal Historia het beter doen dan vorig jaar?", "Welke kring boort Veto dit keer het hardst de grond in?" of "Zal het toneelstuk van mijn kring Veto en — uiteindelijk — de jury kunnen bekoren?" Maak het zelf mee en stuur een mailtje met vermelding van het toneelstuk naar keuze naar traktatie@veto.be en win een van de vijf duo-tickets.

DEPOT

Minder jolig nieuws kregen de me-

dewerkers bij Het Depot onlangs te verwerken. Team Muziek van de Vlaamse overheid schreef in een verslag dat de Leuvense muziektempel té commercieel programmeert. Als het uiteindelijke advies negatief blijft, kan dat gevolgen hebben voor de subsidies die Het Depot ontvangt. Vooralsnog is er op Facebook geen groep opgericht die protesteert tegen dit vreemde verslag.

BREEKBAAR?

Als het van Het Depot afhangt, zijn ze *Unbreakable*. Op woensdag 11 maart goien de beste — zonder zeveren — breakdancers vanaf 16u hun benen los in 's Leuven

schoonste zaal. *Top 9*, de Russische wereldkampioenencrew, werd uitgenodigd en zal woensdag eveneens present zijn, naast de Belgische breakdancetop. Opnieuw, *Get your dancing shoes on!*

FILOSOFIE OVERLEDEN

Patricia De Martelaere, als vrouw de witte raaf onder de hooglerars van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, is overleden aan een slepende ziekte. De Martelaere, die slechts 51 jaar oud werd, won als schrijfster onder andere de Staatsprijs voor Essay en Critiek.

(JD & SH) |

Spinvis solo in STUK

“De discipline om liedjes te maken”

Onze favoriete doe-het-zelver Spinvis vervulde recent zijn ronde van Vlaanderen in STUK. Net voor de laatste etappe mochten wij op audiëntie. Nadat Spinvis alias Erik de Jong de Leuven skyline had bewierookt, vuurden wij onze vragen af.

HERLINDE HIELE & GEERT JANSSEN |

Veto: Variëren deze solo-optredens veel van avond tot avond?

Erik de Jong: «Ja. Ik probeer heel veel nieuwe filmpjes te maken. Als er eentje af is dan breng ik het in het systeem. Ik ben net als een regisseur bezig met een stuk. Het zijn allemaal robots, dat is dus statisch en mechanisch. Als je met een band speelt dan voel je elkaar aan, dat is een elastiek. Hier is niets van elastiek, alles is exact. Ik ben zelf de enige op het podium die van vlees en bloed is en moet proberen om adem

drinken en de mensen zijn lief. In Nederland is dat niet, dan kom je in een theater en dan doet iedereen — nou, niet altijd, ik overdrijf — chagrijnig en boos. Dat is een hele andere wereld en dat is wel jammer.»

ROB DE NIJS

Veto: U heeft gisteren in Duitsland gespeeld. Is er dan geen taalbarrière?

de Jong: «Dat lukt wel. Veel mensen verstaan me niet maar dat is niet zo erg. Hier kan je ook mensen in het IJslands of in het Portugees horen zingen. Dat versta ik ook niet, en toch kan ik de muziek mooi vin-

lettergrepen dan wil reconstrueren mis je weer de betekenis van de tekst.»

Veto: Bij uw vorige passage in Leuven vertelde u over uw filmplannen. Hoe zit het daar intussen mee?

de Jong: «We hadden een mooi scenario gemaakt en waren naar het Filmfonds geweest voor subsidies. Ze vonden het heel goed maar de producent vonden ze iets minder. Het gaat over een man die verdwaald is in z'n geheugen en al zijn herinneringen zitten vast aan liedjes van vroeger. Ik ga allemaal Belgische en Nederlandse artiesten vragen of ze een fake artiest willen spelen uit het verleden. Bijvoorbeeld Stef Kamil (Carlens, Zita Swoon, red.) is dan een Franse chansonnier uit 1950. We willen ook graag samenwerken met oude mensen, pakweg een Rob de Nijs. Maar ik heb nog niemand benaderd — nou ja, toch niet officieel.»

Veto: Enkele maanden geleden heeft u een Radio 1-sessie gedaan met Daan.

de Jong: «We hebben een keer een gezamenlijk concert gespeeld in Antwerpen in het Rivierenhof. Daan is ook iemand die in mijn film gaat komen, maar dat weet hij nog niet (lacht).»

«De zaal waar ik vanavond speel (een aula in STUK, red.) vind ik trouwens fantastisch. Heel mooi. Je voelt je meteen een soort leraar (lacht). Ik ben een oude man die al

(FOTO: JOACHIM BECKERS)

heel zijn leven bezig is met het maken van opnames. Vanaf mijn zestiende elke dag, uren en uren. Het is lang niet allemaal even geniaal

Eindelijk kon ik alles wat in m'n hoofd zat controleren. Al is dat natuurlijk ook niet waar, ik ben ook maar een mens dus dan ga je blo-

“We willen graag samenwerken met oude mensen”

maar sommige dingen zijn wel goed. Je hoort duidelijk een zoekende jongeman die het ook allemaal niet weet.»

STONED

Veto: Heeft de komst van programma's als GarageBand uw leven ingrijpend veranderd?

de Jong: «Daarvoor deed ik het met cassetrecorders. Dan neem je op op het linkerkanaal en dat schakel je dan door naar een tweede cassetrecorder terwijl je het rechterkanaal er bij opneemt. Als je dat dan vier of vijf keer hebt gedaan hoor je heel veel ruis en ergens in de verte een mannetje zingen. Dat ging wel maar toen kwam er de computer.

wen (lacht). Stoned, in de war. Voor je de discipline hebt om liedjes te maken, duurt het jaren.»

Veto: Wat vindt u van uw voorprogramma, Jasper Erkens?

de Jong: «Hij speelt heel goed gitaar, zeer technisch en heeft een prachtige stem. Het is een hele lieve jongen en z'n vader past heel goed op hem zodat hij niet verdwaalt in de wereld van sex & drugs & rock-'n'-roll.»

Veto: U heeft ook nog met uw vader opgetreden. Wilde hij u ook beschermen?

de Jong: «Nee, hij hoopte net dat ik hem zou inwijden in de wereld van sex & drugs & rock-'n'-roll (lacht).»

“Ik ben de enige van vlees en bloed.”

aan zijn voorstellingen te geven. Zodat je niet naar een technisch ding zit te kijken maar dat het je raakt. Dat gaat de ene keer beter als de andere. Je weet niet hoe de stand van de sterren is.»

Veto: Op uw blog zegt u dat het eten in België beter is dan het eten in Nederland.

de Jong: «Het eten maakt de hele ambiance. Als je hier komt optreden voel je je welkom, er is eten en

den. Dat is geen probleem. Ik heb in Zuid-Afrika getoerd een tijdje terug, daar spreken ze ook Nederlands. Of toch een variant ervan. Daar verstaan de mensen het weer wel. Alhoewel het bemoedigend is te weten dat het dan in Duitsland niet zo'n probleem is. Je zou de teksten wel kunnen vertalen maar dan kan je het niet meer zingen omdat je dan de flow van de lettergrepen mist. Wanneer je de

InterFacultair Theaterfestival

Binnenkort is het weer zo ver. Het Theaterfestival verenigt dit jaar voor de vijfde maal de Leuvense kringtonen.

Tussen 11 maart en 14 mei geven acht kringen het beste van zichzelf. Hierbij proberen ze de jury te verleiden in de hoop een van de prijzen in de wacht te slepen. Tickets zijn te verkrijgen bij de

deelnemende kringen en de kostprijs bedraagt 4 euro (voor leden of cultuurkaarthouders) of 5 euro in voorverkoop en respectievelijk 6 euro of 7 euro aan de kassa.

Meer informatie nodig? Kijk dan op www.iftf.be of op de websites van de deelnemende kringen.

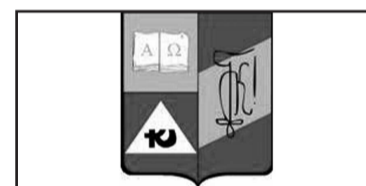
BABYLON

Babylontoneel speelt *Alles behalve...* Kom immer op tijd. Speel het spel. Vind iets terug. Breng jezelf in gevaar. Bots tegen dingen op. Buig door zonder gewicht. Kom en vergeet te gaan. Ontvoer je wil. Schurk tegen de angst aan. Overtuig de waarheid van haar ongelijk. Laat de ander hoofdpersoon zijn. Verlies gewillig. Laat je afleiden. Doe een ander zijn zin. Heb geluk. Denk het onverhoopte. Praat naast de kwestie. Zie meer. Wees het doelwit. Noem het bij z'n naam. Steek geen oog uit. Zoek confrontatie. Pardon, zoek je confrontatie?

WINA

De Vrek is misschien wel het bekendste stuk van Molière. Het is een komedie over gierigheid, egoïsme en tirannie. Harpagon is de vrek en zijn grootste en belangrijkste bezit is een pot goud. Hij heeft twee kinderen, maar die vertrouwt hij amper. Wanneer zij hun trouwplannen aan hem openbaren, gaat hij hier helemaal niet mee akkoord en zoekt hij zelf al gauw betere huwelijkskandidaten. Wat volgt is een soep van intriges en wantrouwen.

KATECHETIKA

Katechetika speelt *Past het!*

- Een rare vogel is dat.
- ° Vokel? Haha. hij is niet ne vokel. Precies ne sauvage, dat is hij. Ne nekte wildeman.
- Dan is hij toch nog dynamisch?
- ° Dynamique? Dynamiet zeker! Enen brok energie. Monsieur Sylvainke, ik zal u eens wat zeg: als hij begint met mij te speel, stopt hij niet meer. Uren en...
- Spelen?
- ° Oui, oui, jouer. Pas op hé, la seule manière om hem dan terug kalm te krijg, is hen ne goeie knuffel te geef. En dan likt hij mij completemet nat. Van boof tot vanonder. Oh, oui, hij wordt zo graag geknuffel. Dan gaat hij op zijn dos lig en dan streel ik over zijnen buik.
- Juist ja. Ik ken dat. Haha. sorry.

HISTORIA

Ook dit jaar speelt Historia weer enthousiast toneel. Zeventien acteurs en actrices staan te trappelen om het beste van zichzelf te geven. Het stuk van dit jaar heet *Kaas enzo* en het bevat alles wat men maar zou wensen: humor, drama en een beetje kaas. Heb je altijd al willen weten hoe een bananenboom eruit ziet of wat je kunt maken van een douchegordijn? Kom dan naar het Historiatoneel op 15, 16 en 17 maart in de Koelisse (onder Alma 3) om 20 uur.

NFK

Rode handschoenen brengt het relaas van Hugo, een jonge idealist die bij de Partij is gegaan om te strijden voor vrijheid, democratie en een klasseloze maatschappij.

Als de Partij hem op een dag het bevel geeft in naam van deze idealen haar leider te vermoorden, aanvaardt hij de opdracht. Twee jaar later wordt hij ondervraagd. Konden zijn ideeën hem werkelijk overtuigen de trekker over te halen? Of was het dan toch een passionele moord? Een feit is dat hij heeft geschoten.

JANUS

Janus International Theatre is an amateur theatre group that was founded a few years ago by some international students at the University of Leuven, Belgium and supported by Pangaea, the international meeting centre of the University. Over the years we have tried to build ourselves a reputation in bringing improvised theatre in English to the stage.

ALFA

Een moeder die haar man met zijn secretaresse meestuurde met de woorden “Ge moogt hem hebben.” Drie zussen die ook van hun man af willen, een wulpsse huishoudster, een knappe vriendin, een fototoestel, een kast en drie nietsvermoedende echtgenoten. Het zijn de ingrediënten van een toneelavond vol verleiding en misverstanden. Kom ook eens kijken, misschien leer je nog wel iets over jezelf!

POLITIKA

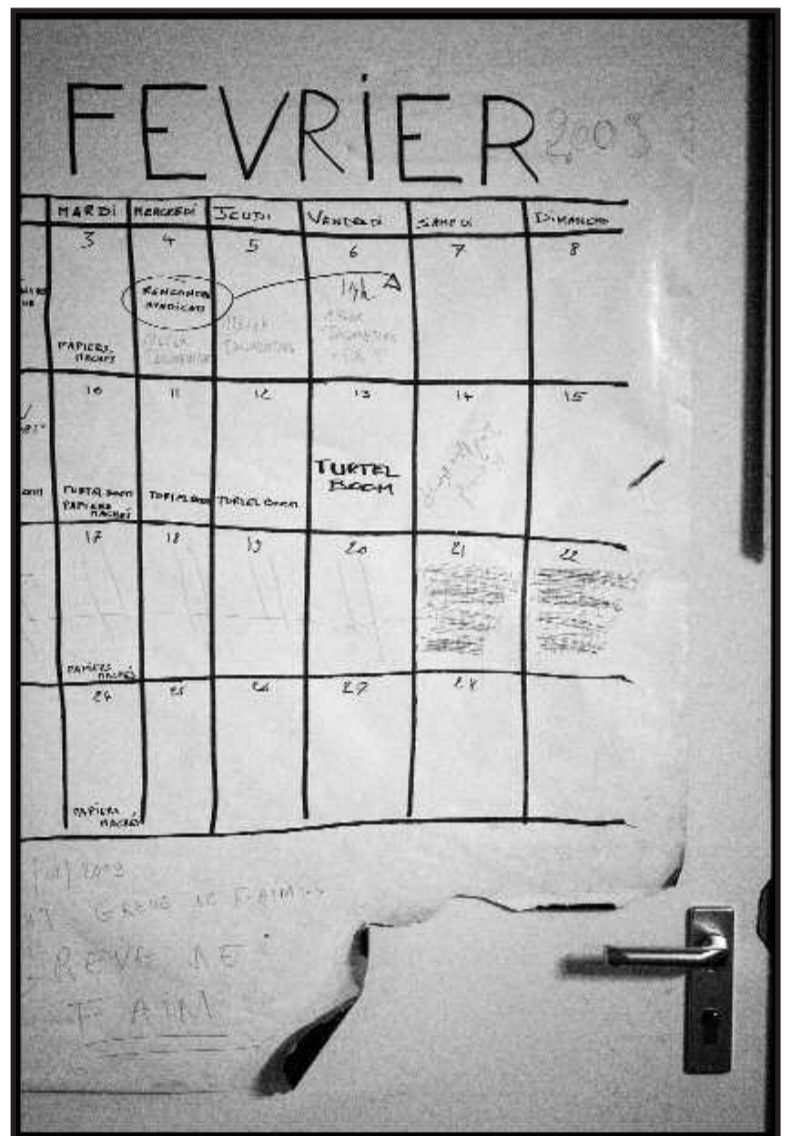
Het tweede oog van een welschappen cycloop. Het tiende cijfer van een raadselachtige sudoku. De vijfde hand van een voortreffelijke quatre-mains. Markant. Uniek. Bijzonder. Het zoveelste studententheatergezelschap, maar met net dat éne tikkeltje meer.

Voor meer informatie en tickets: www.politikatonel.be

Sans-Papiers

Door
Xavier Vankeirsbulck

Parelende zweetdruppels op dansfestival Move Me

Dans de dans der middelmatigheid

Afgelopen week opende STUK zijn deuren voor dansliefhebbers met Move Me, waarin een podium werd geboden aan dansante dans. Wij zagen één sublieme voorstelling, twee die gewoon oké waren en één ondermaatse dansperformance. Move Me verraste niet, maar stelde ook niet teleur.

FILIP TIELENS |

Drie dagen lang vond het (vaak internationale) publiek gemakkelijk haar weg naar Move Me, dat dit jaar als thema *Let's Dance* had.

De openingsvoorstelling van de Italiaanse Compagnie Giolisu was meteen een schot in de roos. De

“Een spel van aantrekken en afstoten”

toeschouwers namen plaats aan weerszijden van de dansvloer, gescheiden door een *wall of fog*, waarin twee dansers zich in niemandsland bewogen. Gaandeweg trok de mist weg en kreeg de myste-

rieuze overkant een gezicht. De dansers verkenden hun gebied op een vloeiende manier en toonden aan over een ongeziene precisie te beschikken in hun wondermooie dansduet. Een spel van aantrekken en afstoten om uiteindelijk te beseffen dat ze niet zonder elkaar kunnen. De titel *Ultime Exile* bete-

kent zoveel als ‘De ultieme aftocht’. Dit werd mooi gesymboliseerd toen de man een tafel met brandende kaarsen op zijn rug torste, zoals Jezus zijn kruis draagt. Een aangrijpende slotscène in een erg

esthetische voorstelling. De toon van Move Me was gezet.

IMPROVISATIE

De uitleg die Milan Tomasik aan zijn solo *Within* gaf, zagen wij in de verste verte niet in zijn performance. We twijfelen niet aan 's mans capaciteiten, maar het dansante was bijna onbestaande in *Within*. Indien er geen fenomenale lichtshow bij de voorstelling hoorde, hadden wij *Within* genadeloos afgekraakt.

De grootste naam op de affiche was Thomas Hauert met zijn gezelschap Zoo. *Accords* is opgebouwd rond het principe van improvisatie en synchrone nabootsing van anderen. Het kon een uur boeien, maar het laatste halfuur bleek volstrekt overbodig. De dansers in *Accords* kwijten zich prima van hun nochtans zware taak. Voor hen is het niet alleen fysiek maar vooral mentaal een zware voorstelling omdat ze alert op elkaars bewegingen moeten inspelen. De vaak mooie scènes

mankeerden echter emotionele interactie.

Mine startte veelbelovend. Twee mannelijke dansers gingen op een speelse manier om met plastic-

“Niet fysiek, maar vooral mentaal zwaar”

ken zakken door ze in de lucht blazen en over het podium te laten bewegen. De licht erotische ondertoon in de voorstelling wist te boeien, maar na verloop van tijd werd de verhaallijn waziger en eindigde Mine minder intrigerend dan het begon.

DANSFILMS

Over de films die Cinema Zed uitkoos voor Move Me kunnen we kort zijn. De compilatie kortfilms van Marten Nilsson was ons net iets te experimenteel, en vaak ook verve-

lend zodat we nog voor het einde in slaap vielen. *Faut le faire*. Alain Platel toont in *De Balletten en ci en là* de achtergrond van zijn gezelschap. Hilarisch zijn de scènes waa-

rin hij snobistische operabezoekers kritiek laat spuien op zijn voorstelling *Wolf* en de Afrikaanse ouders in hun traditioneel dorp trots zijn op de dansprestatie van hun zoon in het verre Europa. De film is echter iets te uitgesponnen.

Veel nieuwe dansliefhebbers heeft Move Me vast niet gecreëerd, maar dat neemt niet weg dat er aangename dingen te zien waren. Om het met Voltaire te zeggen: Move Me was nor good, nor bad. Zoals het leven, *quoi*.

KULEUGEN

Maandag 9 maart 2009 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 17 — www.kuleugen.be

Rik Torfs en Bart De Moor toch geen rectorkandidaat “Joseph kon er een week niet van slapen”

Maandag laatstleden werden de namen van de kandidaat-rectoren bekendgemaakt. Er zijn twee verrassingen die wat duiding verdienen. De KULEUGEN trok — als enig betrouwbaar medium — voor u op onderzoek.

TORFS

De afwezigheid van de heer Rik Torfs in de rectorsverkiezing was onverwacht. Zijn zilveren medaille van vier jaar geleden kon de man niet inspireren om het nogmaals te proberen.

Een gesprek met Torfs deed een niet geheel onverwachte reden aan de oppervlakte verschijnen. Torfs kiest na volgend academiejaar resoluut voor de uitbouw van zijn carrière in de media. We presenteren u een

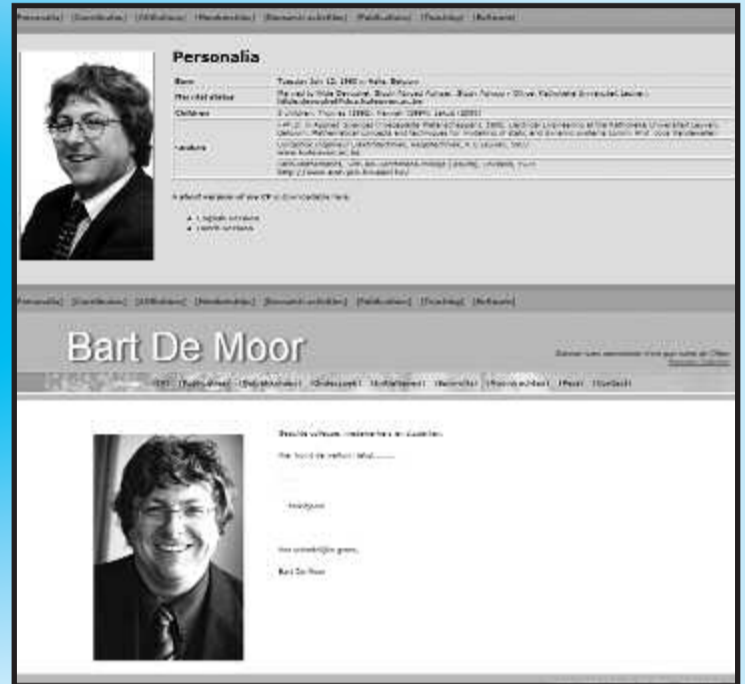
greep van zijn op til zijnde projecten: kandidaat in de Comedy Casino Cup, hoofdrol in de nieuwe film van Erik van Looy (naar verluidt was hij er kapot van naast de rol van SM-rechter *gegrepen te hebben, red*), jurylid bij Miss Belgian Beauty, slachtoffer in “Flikken”, slachtoffer in “Spoed”, ziektevervanger Ben Crabbé bij “Blokken”, kaartende man op de achtergrond in “Thuis”, bejaarde 7 in “Familie” en ten slotte kandidaat in “Sterprofessor, Sterartiest”. Veel succes Rik!

DE MOOR

Tweede verrassing was het uitblijven van de opkomst van Bart De Moor. Naast de geruchtenmolen in de wandelgangen, was er ook de opmerkelijke ver-

jonging van zijn persoonlijk site. Hijzelf creëerde intrige met voorwoorden als “Geachte collegae, medewerkers en studenten, Hier komt de welkom tekst....hnlkdjp” of een lege maar desalniettemin aanwezige persmap.

Het is gissen naar de reden van het afzeggen van De Moor, al wordt gefluisterd dat het Vaticaan bij deze kandidaat er de nachtrust voor zou hebben gelaten. “Joseph kon weken niet slapen toen hij de eerste geruchten vernam,” vertelt een kardinaal over de ongeruste paus. “Hij was zo ontzet over het idee van een Moor aan het hoofd van een katholieke instelling. We konden hem gelukkig kalmeren met de geruststellende boodschap dat tot nog toe geen enkele vrouwennaam ons had bereikt.”

Alma zet charmeoffensief in voor allochtonen

Om het steeds groeiende ongenoegen onder studenten tegenover Alma te proberen af te wenden, heeft de vzw Alma besloten een algemeen charmeoffensief in te zetten. Alhoewel menig student nu hoopt op lagere prijzen of betere kwaliteit of meer smaak of vriendelijkere bediening of andere inrichting of al die dingen, bevat plan “charmeoffensief” niets van dit alles.

De directie van Alma had graag voluit een Blitzkrieg-offensief gevoerd. Ze wilden in één keer alles in de strijd

gooien om de student terug achter haar merk te scharen. Jammer genoeg was de Raad van Bestuur het daar niet mee eens. Dit overkoepelend orgaan met visie had de omgekeerde weg voor ogen: ze willen consequent kleine groepen aan zich binden. En welke groep is kleiner dan een minderheidsgroep?

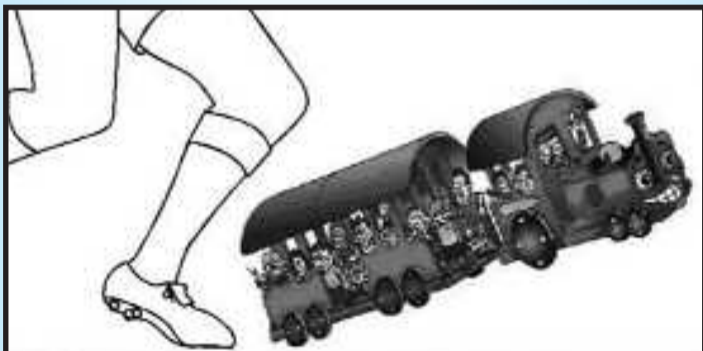
HALALMA

De eerste groep die Alma aan zich zal proberen te binden

zijn de Moslims. Aan de hand van een gevarieerd dieet op basis van voedingsmiddelen toegelaten door de Koran hopen ze een gediversifieerder publiek aan te trekken. De Joodse student zal nog even op zijn kin mogen kloppen want een koosjere maaltijd zit er nog niet aan te komen. De wil is er wel, maar de directie is nog op zoek naar een leuk woord.

Opmars tegen Kinopolis

In de strijd om de euro van de filmkijker draaien de Studio's een nieuwe richting in. Ze stappen af van de hedendaagse block-busters en brengen alternatieven voor de meerwaardezoeker. Elke week, zolang de voorraad strekt, publiceren ze op deze pagina hun *feature* van de week.

Trainshotting 18

LOKO over rectorsevaluatie (4)

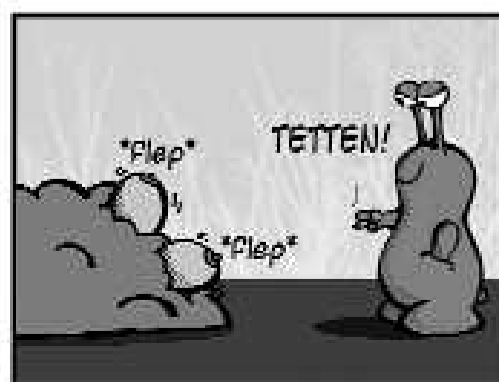
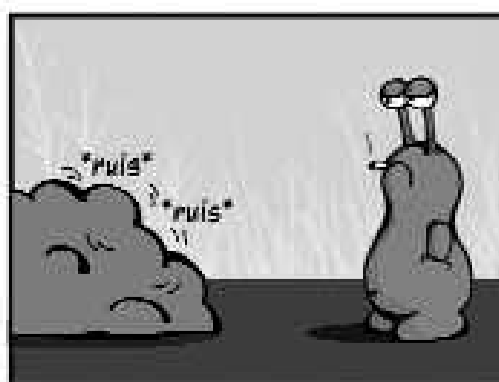
“De schuld van Ben Crabbé”

Trouwe lezers weten het al: de Leuvense student wil graag weten hoe zijn/haar vertegenwoordiging gestemd heeft bij de rectorsevaluatie. LOKO schijnt er echter niet uit te raken welke draai te geven aan hun standpunt “we hebben in blok gestemd”. Ook deze week wordt de zaak alsmaar minder duidelijk.

Een anonieme bron getuigt tegenover KULEUGEN: “Onze voorzitter Arne is een goeie gast, maar hij zegt soms dingen zonder eerst intern overleg te plegen. Zijn uitspraken die u tot nu toe publiceerde zijn voor eigen rekening, en als je het mij vraagt compleet uit de lucht gegrepen. Momenteel is er binnen LOKO een hevige discussie gaande over het officiële standpunt.”

Of we mogen weten in welke richting dat standpunt gaat? “Wel, off-the-record kan ik verklappen dat alles berust op een misverstand. De sfeer tijdens de vergaderingen van de BUR is altijd zeer gemoedelijk. De dag van de stemming keken we bijvoorbeeld gezellig samen naar *Blokken*, een echte thriller-aflevering. Volgens ons heeft Arne zich zo laten meeslepen in het spel dat hij achteraf stommiteiten zei. De bewuste uitspraak is dus in feite de schuld van Ben Crabbé.”

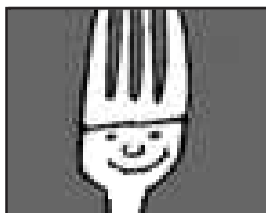
Freddy

www.streffer.be

De überrector spreekt

“We kunnen niet in alles uitblinken”
Op een economisch congres antwoordt erector O op de vraag waarom er zo weinig allochtonen aan de K.U.-Leuven studeren.

Menu van de week

in Alma 1-2-3

10 - 14 maart 2009

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Dronken zwijntje	4,90
Gehakte steak met rode kool A2+A3	2,60
Italiaanse kipfilet met pizzaiolasaus A1+A3	3,90
Penne met keuze uit drie sauzen	3,90
Tex Mex vegetarisch 	4,90

woensdag

Groentenmousaka met aardappelschijfjes 	3,90
Kippenbil met appelmoes A2+A3	2,60
Koninginnenhapje A1+A2	3,40
Lasagne al forno	4,50
Penne met keuze uit drie sauzen	3,90
Rundsstoofvlees uit de Camargue	4,90
Spaghetti bolognaise A1	2,60-3,00
Steak met groenten en saus A3	4,90

donderdag

Boerenworst met Carbonara-puree A1+A3	2,60
Broccolitaart met slaatje 	4,90
Cannelloni	4,50
Heekfilet met blanke botersaus	4,50
Koninginnenhapje A3	3,40
Penne met keuze uit drie sauzen	3,90
Spaghetti bolognaise A2	2,60-3,00
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90

vrijdag

Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen	2,60
I Casarecci 	3,90
Kippenlapje met broccoli en Orloffsaus A1+A3	4,50
Koninginnenhapje A1	3,40

zaterdag

Boerenworst met carbonara-puree A2	2,60
Broccolitaart met slaatje A2 	4,90
Heekfilet met blanke botersaus A2	4,50
Koninginnenhapje A2	3,40

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

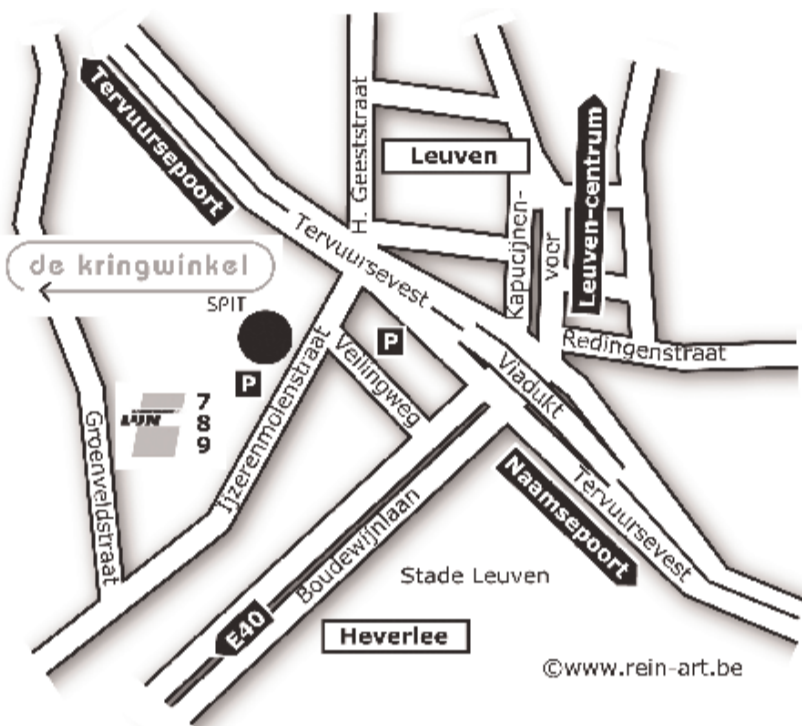
De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 17
Maandag - 9 maart 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Ken 'donut' Lamberts

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph 'éclair' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Redactie:

Maud 'kersentaartje' Oeyen, Els 'slagroomtaart' Dehaen, Christine 'muffin' Laureys, Eric 'apfelberliner' Laureys & Roel 'brownie' Moeurs

Medewerkers deze week:

Joachim 'croquebouché' Beckers, Pieterjan 'spacecake' Bonne, Ruben 'jommekesbrood' Bruynooghe Jurgen 'worteltaart' D' Ours, Tom 'tompoes' Demeyer, Wim 'kaastaart' Dehaen, Lisa 'chocoladekoek' Develtere, Maarten 'vlaai' Goethals, Arne 'tompouce' Janssen, Geert 'hoortje' Janssen, Herlinde 'moorkop' Hiele, Simon 'chocoladetaart met amandel' Horsten, Michiel 'hazelnoot toren' Leen, An 'grand marnier' Moerenhout, Ide 'bavaroise' Smets, Andrew 'maracuja' Snowball, Filip 'appel flap' Tielens, Kris 'rijsttaart' Vanelderden, Xavier 'flan' Vankeirsbulck, Bo 'carré confituur' Vanluchene & Stephanie 'boules de Berlin' Verbeken

Cartoons:

Negu & Sh3L14C

DTP:

Ruben Bruynooghe, Ken Lamberts, Christine Laureys, Eric Laureys, Christoph Meeussen & Roel Moeurs

Eindredactie:

Roel Moeurs, Joachim Beckers, Tom Demeyer & Ken Lamberts

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (lekkere gebakjes, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactie-adres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kringkalender |

Chemika

cantus Chemika@Ons Huys op 11/3 om 20u

Cultuur

Openingsavond IFTf@Museumzaal K.U.Leuven op 11/3 om 19u

Economika

Rewind TD@Alma 2 op 10/3 om 21u

Eoos

Eoos & Mecenat present Sexy in a Uniform TD@Rumba op 18/3 om 22u

Historia

Historia's Feestweek — Middernachtsmis @Perma Historia — Fak Letteren op 8/3 om 23u

Sumopakken en Reuzetwister

@Erasmustuin Letteren op 9/3 om 13u
Verkleedcantus @Pavlov op 9/3 om 20u30

BBQ@ Erasmustuin Letteren op 10/3 om 12u

Comedy Night@Parthenonzaal (MSI 03.18) op 10/3 om 20u

Klassenstrijd@Fak Letteren op 10/3 om 22u

24URENfilm@Perma Historia — Fak Letteren op 11/3 om 13u

Urban Golf Initiatie (by the Golfpresidents)@Erasmustuin Letteren op 12/3 om 14u

Geen Klank Zonder Drank-TD@Albatros op 12/3 om 22u

Bourgondisch

(Vr)eefestijn@Praatkamer — Fak Letteren op 13/3 om 11u

Politika

elektrofiif@musicafe op 11/3 om 22u
cultuurreis@Boedapest op 12/3 om 0u
slimste preses van Leuven@PDS op 18/3 om 21u

Sport

WSF — Relaxatieavond@KHLeuven op 11/3 om 18u
Studentenmarathon@Universitair Sportcentrum op 18/3 om 17u

Vlaams Rechtgenootschap

Revue@PDS op 11/3 om 20u

Revue@PDS op 12/3 om 20u

Oplossing **

8	9	3	2	5	4	1	6	7
7	2	5	1	6	3	9	8	4
6	1	4	8	9	7	5	3	2
2	6	8	5	7	1	3	4	9
3	4	7	6	2	9	8	1	5
1	5	9	3	4	8	7	2	6
4	3	2	7	1	5	6	9	8
9	7	1	4	8	6	2	5	3
5	8	6	9	3	2	4	7	1

Medewerker van de week:

Simon Horsten en zijn heerlijke eitjes, chocolade en amandeltaart

Haiku van de week:

*Uw moeder is zo
dik dat ze groepsorting krijgt
in de McDonalds*

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent • 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

oplossing***

3	5	4	9	2	7	1	8	6
6	8	2	4	3	1	9	7	5
1	9	7	6	5	8	2	3	4
2	6	5	3	7	9	4	1	8
4	1	9	2	8	6	3	5	7
7	3	8	5	1	4	6	9	2
8	4	3	7	8	2	5	6	1
9	7	6	1	4	5	8	2	3
5	2	1	8	6	3	7	4	9

Minisudoku |

		8		9	3		1	6
	6			1	4			7
4	1	5	6	7	2	3		
3	4			2		9	5	8
6	8		7	5				
5	9			8	6			
8		6		1	4		3	2
	7	9	2	3				
		8				1	9	

Wij tikken met plezier al uw werkjes.

Kris Rosselle

Hof ter Bekelaan 12

3020 Herent-Winksele

Tel. 016/20 70 77

(advertentie)

INFODAGEN KHLEUVEN

WOENSDAG 11 MAART

VAN 14.00U TOT 16.30U.

Interesse in één van deze
professionele bacheloropleidingen?

DEPARTEMENT ECONOMISCH HOOG ONDERWIJS
Bachelor in Bedrijfsmanagement
Bachelor in Business Management / Marketing
Bachelor in Office Management

DEPARTEMENT GEZONDHEIDZORG
EN TECHNOLOGIE

Bachelor in Biomedische Laboratoriumtechnologie
Bachelor in Chemie
Bachelor in Office Management
Bachelor in Logopedische Informatica
Bachelor in Werplezierkunde
Bachelor in Voeding en Gezondheid
Bachelor in Woodkunde

DEPARTEMENT LEERARENOPLEIDING
CAMPUS HEVERLEE

Bachelor in Onderwijs, Kinderonderwijs
Bachelor in Onderwijs, Hoger Onderwijs
Bachelor in Onderwijs, Secundair Onderwijs

DEPARTEMENT LEERARENOPLEIDING
CAMPUS DIEST

Bachelor in Onderwijs, Kinderonderwijs
Bachelor in Onderwijs, Hoger Onderwijs

DEPARTEMENT SOCIALE SCHOOL HEVERLEE
Bachelor in Social Work

* Dit is niet een volledige lijst van alle bacheloropleidingen die worden aangeboden door de Universiteit van Leuven. De lijst van alle bacheloropleidingen die worden aangeboden door de Universiteit van Leuven is beschikbaar op de website van de Universiteit van Leuven.

MEER INFO OP WWW.KHLEUVEN.BE/INFODAGEN

KHLEUVEN
UNIVERSITEIT VAN LEUVEN
KATHOLIEK HOOGSCHOLEN LEUVEN
Apostolicae Sedis Suiusmodi Universitatis Leuvenae

(advertentie)

“Er zit een gat in mijn commentaarstoel”

Wie kijkt er niet uit naar 't voorjaar? Verlost van de strenge vorst ploegen boeren hun akkers, gezwind trekt de zwaluw terug naar onze contreien en kijk, ginds lonken de voorjaarsklassiekers. Met de handen losjes op 't stuur dokkeren Tom Boonen en Stijn Devolder over de kinderkopjes, 't is kermis in Vlaanderen. Eén man praat al die weelde aan elkaar: Michel Wuyts. Een gesprek met dé Flandrien der verslaggevers.

KEN LAMBEETS & JEROEN DEBLAERE |

Veto: *Op de achterpagina van Veto wordt normaliter een cultuurinterview gepubliceerd...*

Michel Wuyts: «Wielrennen maakt zonder twijfel deel uit van de Vlaamse folklore. Alles waarin een volk zich onderscheidt van de rest en zich profileert op een sterke manier is cultuur. Dat is bij wielrennen zeker het geval, veel meer nog dan in de ons omringende landen. We staren ons blind op andere culturen die het zoveel beter zouden doen dan ons. Wel, dat is je reinste onzin. Vlaanderen is fundamenteel geworteld in het wielrennen. In Frankrijk en Italië, de voornaamste wielerlanden, beleeft men de koers veel oppervlakkiger en draait alles om de sterrencultus. Bij ons heeft de wielercultuur een veel breder maatschappelijk draagvlak.»

Veto: *Hoe verklaart u dat verschil in beleving met andere landen?*

Wuyts: «Ik heb me daar al een punthoofd over gepiekerd. 't Zit zonder twijfel in onze genen. Koers heeft zeker te maken met die verknochtheid aan de grond. En dan liefst nog zo vuil mogelijk. Als het drassig is, wanneer er kasseien liggen en de natuurelementen zich roeren, zijn we op ons best. Vandaar dat we niet alleen uitblinken in eendagswedstrijden, maar ook in het veldrijden. Overal zie je de cross verdwijnen, maar bij ons wordt ze met de week populairder. Dat is een uitzonderlijk fenomeen. Ik stel vast dat de doorsnee wielervanhebbers, zo'n 300.000 kijkers, er altijd voor gaan zitten, los van vedetten uit eigen land. Ik heb ooit eens commentaar gegeven bij een ronde van Spanje waar de enige twee Belgen na de eerste week al uit koers waren gestapt. Toch keken er iedere dag nog tussen de 250.000 en 600.000 mensen. Gewoon. Omdat wij daarvan houden.»

MERCKX

Veto: *Hoe bent u zelf met de koers in contact gekomen?*

Wuyts: «Je erft die passie van vader op zoon. Bij mij eigenlijk van over-

Hij won de ene wedstrijd na de andere. Eddy Merckx versterkte de passie. Thuis had iedereen een Merckx-gevoel en dat ging zeer ver. Als Merckx won, reed mijn aange-trouwde oom met zijn nieuwe Toyota de hoofdstraat een keer of tien op en af, luid claxonnerend. Iedereen moest weten dat Merckx gewonnen had en dat hij een fan was.»

«Er is wel een luwe periode geweest. Toen de jager in mij wakker werd, interesseerden meisjes me

«Er speelt nog een ander element mee. Mensen die met pensioen zijn en het financieel of lichamelijk moeilijk hebben en tijdens de zomer in Vlaanderen blijven, moeten met de televisie op reis kunnen gaan. We moeten de vakantie via de televisie in huis brengen.»

OTEGEM

Veto: *Is het moeilijk om uw voorkeur voor een bepaalde renner te verbergen tijdens de uitzending?*

Wuyts: «Dat wordt steeds makkelijker. Hoe ouder je wordt, hoe meer afstand je neemt van begripen als held en vedette. Mijn helden horen bij mijn jeugd. En die zijn met het stoppen van Merckx met zijn allen gestopt. Wat er rest, is respect. Als je persoonlijkheden

«Ach, het is een proces dat je moet doormaken. Een beginnend journalist huivert voor kritiek. Na

bij de gedachte dat je die oortjes zou weghalen en de renners niet langer geïnformeerd worden over

“De Boonen van 2009 heeft opnieuw gezond verstand”

verloop van tijd leer je de brieven die er toe doen onderscheiden van onzin.»

Veto: *Terloops: de commentaarkabines van waaruit jullie de koers verslaan lijken van buitenaf ontiegelijk klein.*

Wuyts: «Er is een gat in mijn stoel. En dat gat was er vijftien jaar geleden ook al. Bij deze een oproep voor een nieuwe stoel. (lacht) Neen, ik mag niet klagen over de VRT-kabines, die zijn groot genoeg. In de

zulke obstakels.»

«Je kan natuurlijk ook foert zeggen. In de Ronde van vorig jaar, waar Stijn Devolder op zeventig kilometer van de meet demarreerde, moeten er serieuze taferelen hebben plaatsgevonden in de volgwagen van Quick Step. Devolder had zijn oortje uitgedaan.»

Veto: *Is de Ronde van Vlaanderen uw favoriete koers?*

Wuyts: «Zonder twijfel. Qua belevingsgraad, enthousiasme en spanning is het de strafste koers die er is. En niet onbelangrijk: er is een kans van 50% dat een landgenoot wint. Dat is prettig meegenomen.»

Veto: *Hoe bereidt u zich voor op de Ronde?*

Wuyts: «Door de voorbereidingskoersen te verslaan. Zeer interessant om te zien wie zich wegstopt. De dag voor de Ronde verken ik het parcours. 's Avonds gaan we in het journaal live met een belangrijke kanshebber. 's Nachts doe ik haast geen oog dicht. De ochtend van de Ronde voel ik me dan ook als een vod. Maar wanneer ik samen met Carl Huybrechts in Brugge de renners aan het publiek voorstel, is dat gevoel verdwenen. Die adrenaline verdwijnt niet tijdens de rest van de dag. Twee jaar geleden kwam ik pas de dag na de koers om halfzes thuis. Met het prettige gevoel dat ik de Ronde van Vlaanderen helemaal beleefd had.»

Veto: *Wie wint de Ronde?*

Wuyts: «Boonen. (pauze) Wil je ook weten waarom?»

Veto: *Gaarne.*

Wuyts: «Als Boonen een topdag heeft, is niemand in staat hem te kloppen. Het terrein ligt hem verschrikkelijk goed. Boonen heeft het lijf om die korte snokken en krachtige inspanningen die gebaseerd zijn op explosiviteit te leveren en te verteren. En als er iemand even goed is als hij, dan moet die Boonen onderweg zien kwijt te spelen, want in de spurt wint hij sowieso. Boonen kan in de Ronde enkel gevloerd worden door zichzelf, of door een ploegmaat die het hazenpad koos. Maar ik denk niet dat ze het zover zullen laten komen. De Boonen van 2009 lijkt opnieuw iemand met gezond verstand. Dat heeft hij de voorbije winter al gebruikt.»

Veto: *Wat met Volderke?*

Wuyts: «Devolder zit maar met twee wedstrijden in zijn kop: de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix. In Roubaix zal hij er staan. Hij is er echt heel fanatiek mee bezig. Hij heeft iedereen laten geloven dat hij een gezondheidsprobleem had in het voorjaar

meer dan coureurs. Pakweg van mijn zeventiende tot mijn huwelijk. (lacht) Dat merk ik wanneer ik commentaar geef: eind jaren 70, begin jaren 80, zit ik met een klein zwart gat.»

Veto: *U bent nog leerkracht geweest. Is dat beroep verwant aan de commentaarstiel?*

Wuyts: «Daar ben ik van overtuigd, al hoed ik me tijdens de uitzendingen een beetje voor schoolmees-

een beetje leert ontleden, zie je al snel wie respect verdient en wie niet. Ik kan en wil mijn respect voor Sven Nys niet verstoppen. Dat is onvoorstelbaar groot, omdat hij aan het ideaalbeeld van een sportman beantwoordt. De kans is klein dat Nys op gelijk welk vlak een scheve schaats rijdt.»

«Nys kent geen compensatiedrang. Als ik het gevoel heb dat ik iets gepresteerd heb, dan denk ik bij mezelf: ik drink drie glazen wijn. Als Boonen iets gepresteerd heeft, krijgt hij een onweerstaanbare drang om alles los te laten in de bekende vormen en producten — enfin, dat zal nu wel gedaan zijn, mag ik aannemen. Maar Nys heeft dat niet. Als hij op het podium staat, zie je hem denken: was ik al maar aan het trainen. De wielwereld is zo hard en veeleisend dat je die instelling nodig hebt.»

Veto: *Krijgt u vaak reacties op wat u zegt of niet zegt tijdens de uitzending?*

Wuyts: «Afgelopen maandag las ik in *Het Nieuwsblad* de meest onwaarschijnlijke lezersbrief ooit. Iemand schreef dat ik nooit aandacht schonk aan de renners van Otegem. Zo zou ik crosser Davy Comeyne stevast negeren en in mijn uitleg over Kuurne-Brussel-Kuurne had ik niet vermeld dat Jef Planckaert oud-winnaar was. Ik begrijp niet dat een krant zo iets publiceert.»

Tour de France moet ik de fichebak ternauwernood op mijn schoot zetten. Maar de echte hel is Parijs-Roubaix — dat hoort ook zo. De nattigheid van slagregen krijg je op de tribune van het voetbalstadion van Roubaix pal op je neus, net zoals in de koers.»

VOD

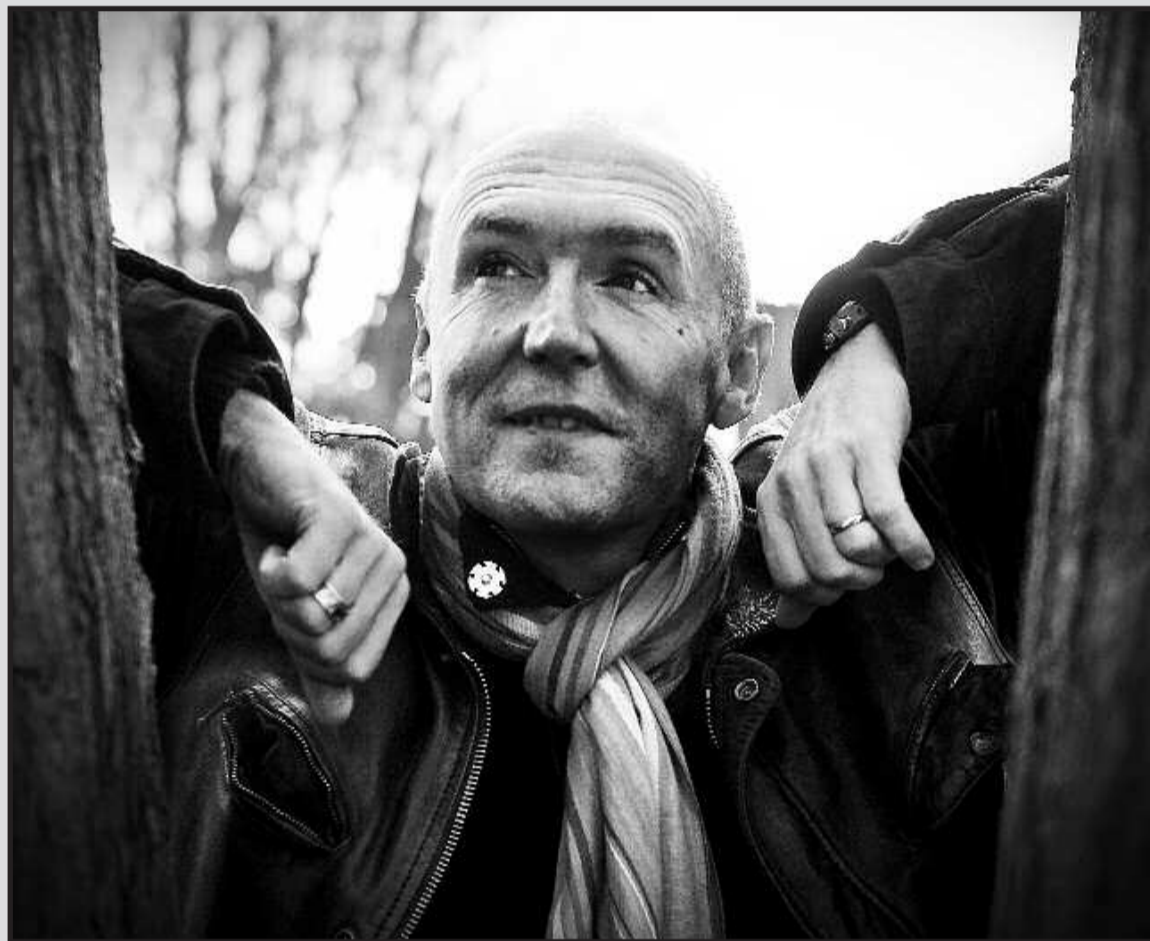
Veto: *Een actuele discussie in het wielrennen gaat over het al dan niet afschaffen van de oortjes waarmee ploegleiders de koerstactiek in de oren van hun renners fluisteren.*

Wuyts: «Ik vind het een absurde gedachte om vooruitgang ongedaan te maken. Ik ben absoluut tegen overmatig gebruik van de oortjes: dat remt de ondernemingslust van de renners. Ik zat eens in de volgwagen bij Dirk De Wolf. Hij schreeuwde van start tot finish in de oortjes van de renners. Hoe overleef je dat in het peloton?»

“Vlaanderen is fundamenteel geworteld in het wielrennen”

«Je zit echter wel met de veiligheidsfactor, vooral in de laatste twintig kilometer van de koers: haakse bochten, drempels, paaltjes, wegersmallingen. Dan huiver ik

en de mensen zijn daar ingetrapt. Tot ze met hun neus op de feiten worden gedrukt in de Heilige Week.»

(CHRISTINE LAUREYS)

“We moeten de vakantie via televisie in huis brengen”

grootmoeder op achterkleinzoon. Mijn eerste herinnering dateert van september '62 — ik moet toen een jaar of vijf geweest zijn. In de voorplaats bij mijn overgrootmoeder zat er een hoop volk bijeen, zeker 25 man. Na afloop van het gebeuren heerste er een begrafenisstemming. Wat was er gebeurd? Rik van Looy, die twee keer na elkaar wereldkampioen was geworden, zou die klus ongetwijfeld een derde keer klaren. Er won echter een Fransman, ene Jean Stablinski, en het werd heel stil in huis. Dat fascineerde mij, en is me blijven fascineren.»

«Een niet onbelangrijke streekgenoot van mij schoot drie, vier jaar later naar het firmament.

terachtigheid. Maar mensen slimmer maken op het terrein dat hen interesseert, zie ik als mijn plicht.»

Veto: *Tijdens de Tour de France vertelt u bijvoorbeeld erg veel toeristische weetjes. Doet u dat om een zo breed mogelijk publiek aan te trekken?*

Wuyts: «Toen ik de rol overnam van Mark van Lombeek vertelde de toenmalige sportchef me dat er wel veel mannelijke vijftigplussers naar de koers keken, maar haast geen vrouwen. Ik moest dat veranderen. Dat is gelukt, maar ik wil die pluim niet louter op eigen hoed steken. Tom Boonen heeft daar evenveel toe bijgedragen als het geven van extra informatie tijdens de uitzending.»